

Sapienza 1

- 1 Ἄγαπ'σατε δικαιοσύνην, οἱ κρίνοντες τὴν γῆν, φρον'σατε περὶ τοῦ κυρίου ἐν ἀγαθότητι καὶ ἐν ἀπλότῃ καρδίᾳ ζητ'σατε αὐτόν.
- 2 ὅτι εὐρίσκεται τοῖς μὴ πειράζουσιν αὐτόν, ἐμφανίζεται δὲ τοῖς μὴ ἀπιστοῦσιν αὐτῷ.
- 3 σκολιοὶ γὰρ λογισμοὶ χωρίζουσιν ἀπὸ θεοῦ, δοκιμαζομένη τε ἡ δύναμις ἐλέγχει τοὺς ἄφρονες.
- 4 ὅτι εἰς κακότεχνον ψυχὴν οὐκ εἰσελεύσεται σοφία οὐδὲ κατοικῆσει ἐν σώματι κατάχρεω ἁμαρτίας.
- 5 ἅγιον γὰρ πνεῦμα παιδείας φεύξεται δόλον καὶ ἀπαναστ'σεται ἀπὸ λογισμῶν ἀσυνέτων καὶ ἐλεγχθ'σεται ἐπελθούσης ἀδικίας.
- 6 φιλάνθρωπον γὰρ πνεῦμα σοφία καὶ οὐκ ἀθώσσει βλάσφημον ἀπὸ χειλέων αὐτοῦ· ὅτι τῶν νεφρῶν αὐτοῦ μάρτυρ· ὁ θεὸς καὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ ἐπίσκοπος ἀληθῆς καὶ τῆς γλώσσης ἀκουστ'ς.
- 7 ὅτι πνεῦμα κυρίου πεπλ'ρωκεν τὴν οἰκουμένην, καὶ τὸ συνέχον τὰ πάντα γινώσιν ἔχει φωνῆς.
- 8 διὰ τοῦτο φθεγγόμενος ἄδικα οὐδεὶς μὴ λάθῃ, οὐδὲ μὴ παροδύσῃ αὐτὸν ἐλέγχουσα ἡ δίκη.
- 9 ἐν γὰρ διαβουλίῳις ἀσεβοῦς ἐξέτασις ἔσται, λόγων δὲ αὐτοῦ ἀκοή πρὸς κύριον ἦξει εἰς ἔλεγχον ἀνομημάτων αὐτοῦ·
- 10 ὅτι οὗς ζηλώσεως ἀκροᾶται τὰ πάντα, καὶ θροῦς γογγυσμῶν οὐκ ἀποκρύπτεται.
- 11 Φυλάξασθε τοίνυν γογγυσμὸν ἀνωφελῆ καὶ ἀπὸ καταλαλιᾶς φείσασθε γλώσσης· ὅτι φθέγμα λαθραῖον κενὸν οὐ πορεύσεται, στόμα δὲ καταψευδόμενον ἀναιρεῖ ψυχ'ν.
- 12 μὴ ζηλοῦτε θάνατον ἐν πλάνῃ ζωῆς ὑμῶν μηδὲ ἐπισπάσθε ὄλεθρον ἐν ἔργοις χειρῶν ὑμῶν·
- 13 ὅτι ὁ θεὸς θάνατον οὐκ ἐποίησεν οὐδὲ τέρπεται ἐπ' ἀπωλεία ζώντων.
- 14 ἔκτισεν γὰρ εἰς τὸ εἶναι τὰ πάντα, καὶ σωτ'ριοι αἱ γενέσεις τοῦ κόσμου, καὶ οὐκ ἔστιν ἐν αὐταῖς φάρμακον ὀλέθρου οὔτε ἄδου βασιλείον ἐπὶ γῆς.
- 15 δικαιοσύνη γὰρ ἀθάνατός ἐστιν.
- 16 Ἀσεβεῖς δὲ ταῖς χερσὶν καὶ τοῖς λόγοις προσεκαλέσαντο αὐτόν, φίλον ἠγησάμενοι αὐτὸν ἐτάκησαν καὶ συνθ'κην ἔθεντο πρὸς αὐτόν, ὅτι ἄξιοί εἰσιν τῆς ἐκείνου μερίδος εἶναι.

Sapienza 2

- 1 εἶπον γὰρ ἐν ἑαυτοῖς λογισάμενοι οὐκ ὀρθῶς· Ὀλίγος ἔστιν καὶ λυπηρὸς ὁ βίος ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τελευτῇ ἀνθρώπου, καὶ οὐκ ἐγνώσθη ὁ ἀναλύσας ἐξ ἄδου.
- 2 ὅτι αὐτοσχεδίως ἐγεν'θημεν καὶ μετὰ τοῦτο ἐσόμεθα ὡς οὐχ ὑπάρξαντες· ὅτι καπνὸς ἡ πνοὴ ἐν ῥίσιν ἡμῶν, καὶ ὁ λόγος σπινθήρ ἐν κιν'σει καρδίας ἡμῶν,
- 3 οὐ σβεσθέντος τέφρα ἀποβ'σεται τὸ σῶμα καὶ τὸ πνεῦμα διαχυθ'σεται ὡς χανὸς ἄ'ρ.
- 4 καὶ τὸ ὄνομα ἡμῶν ἐπιλησθ'σεται ἐν χρόνῳ, καὶ οὐθεὶς μνημονεύσει τῶν ἔργων ἡμῶν· καὶ παρελεύσεται ὁ βίος ἡμῶν ὡς ἴχνη νεφέλης καὶ ὡς ὀμίχλη διασκεδασθ'σεται διαχθεῖσα ὑπὸ ἀκτίνων ἡλίου καὶ ὑπὸ θερμότητος αὐτοῦ βαρυνθεῖσα.
- 5 σκιάς γὰρ πάροδος ὁ καιρὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀναποδισμὸς τῆς τελευτῆς ἡμῶν, ὅτι κατεσφραγίσθη καὶ οὐδεὶς ἀναστρέφει.
- 6 δεῦτε οὖν καὶ ἀπολαύσωμεν τῶν ὄντων ἀγαθῶν καὶ χρῆσώμεθα τῇ κτίσει ὡς ἐν νεότητι σπουδαίως·
- 7 οἴνου πολυτελοῦς καὶ μύρων πλησθῶμεν, καὶ μὴ παροδυσάτω ἡμᾶς ἄνθος ἔαρος·
- 8 στεψώμεθα ῥόδων κάλυξιν πρὶν ἢ μαρανθῆναι·
- 9 μηδεὶς ἡμῶν ἄμοιρος ἔστω τῆς ἡμετέρας ἀγερωχίας, πανταχῇ καταλίπωμεν σύμβολα τῆς εὐφροσύνης, ὅτι αὕτη ἡ μερὶς ἡμῶν καὶ ὁ κλήρος οὗτος.

10 καταδυναστεύσωμεν πένητα δίκαιον, μὴ φεισώμεθα χ'ρας μηδὲ πρεσβύτου ἐντραπῶμεν πολιὰς πολυχρονίου·

- 11 ἔστω δὲ ἡμῶν ἡ ἰσχὺς νόμος τῆς δικαιοσύνης, τὸ γὰρ ἀσθενὲς ἄχρηστον ἐλέγχεται.
- 12 ἐνεδρεύσωμεν τὸν δίκαιον, ὅτι δύσχρηστος ἡμῖν ἔστιν καὶ ἐναντιοῦται τοῖς ἔργοις ἡμῶν καὶ ὀνειδίζει ἡμῖν ἁμαρτ'ματα νόμου καὶ ἐπιφημίζει ἡμῖν ἁμαρτ'ματα παιδείας ἡμῶν·
- 13 ἐπαγγέλλεται γινώσιν ἔχειν θεοῦ καὶ παῖδα κυρίου ἑαυτὸν ὀνομάζει·
- 14 ἐγένετο ἡμῖν εἰς ἔλεγχον ἐννοιῶν ἡμῶν, βαρὺς ἔστιν ἡμῖν καὶ βλεπόμενος,
- 15 ὅτι ἀνόμοιος τοῖς ἄλλοις ὁ βίος αὐτοῦ, καὶ ἐξηλλαγμένοι αἱ τρίβοι αὐτοῦ·
- 16 εἰς κίβδηλον ἐλογίσθημεν αὐτῷ, καὶ ἀπέχεται τῶν ὁδῶν ἡμῶν ὡς ἀπὸ ἀκαθαρσιῶν· μακαρίζει ἔσχατα δικαίων καὶ ἀλαζονεύεται πατέρα θεόν.
- 17 ἴδωμεν εἰ οἱ λόγοι αὐτοῦ ἀληθεῖς, καὶ πειράσωμεν τὰ ἐν ἐκβάσει αὐτοῦ·
- 18 εἰ γὰρ ἔστιν ὁ δίκαιος υἱὸς θεοῦ, ἀντιλ'μψεται αὐτοῦ καὶ ῥύσεται αὐτὸν ἐκ χειρὸς ἀνθεστηκότων.
- 19 ὕβρει καὶ βασάνῳ ἐτάσωμεν αὐτόν, ἵνα γινώμεν τὴν ἐπιείκειαν αὐτοῦ καὶ δοκιμάσωμεν τὴν ἀνεξικακίαν αὐτοῦ·
- 20 θανάτῳ ἀσχ'μονι καταδικάσωμεν αὐτόν, ἔσται γὰρ αὐτοῦ ἐπισκοπὴ ἐκ λόγων αὐτοῦ.
- 21 Ταῦτα ἐλογίσαντο, καὶ ἐπλαν'θησαν· ἀπετύφλωσεν γὰρ αὐτοὺς ἡ κακία αὐτῶν,
- 22 καὶ οὐκ ἔγνωσαν μυστ'ρια θεοῦ οὐδὲ μισθὸν ἡλίπισαν ὀσιότητος οὐδὲ ἔκριναν γέρας ψυχῶν ἀμώμων.
- 23 ὅτι ὁ θεὸς ἔκτισεν τὸν ἀνθρωπον ἐπ' ἀφθαρσίᾳ καὶ εἰκόνα τῆς ἰδίας ἀϊδιότητος ἐποίησεν αὐτόν·
- 24 φθόνῳ δὲ διαβόλου θάνατος εἰσηλθεν εἰς τὸν κόσμον, πειράζουσιν δὲ αὐτὸν οἱ τῆς ἐκείνου μερίδος ὄντες.

Sapienza 3

- 1 Δικαίων δὲ ψυχαὶ ἐν χειρὶ θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος.
- 2 ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν
- 3 καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα, οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρ'νῃ.
- 4 καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλ'ρησ'·
- 5 καὶ ὀλίγα παιδευθέντες μεγάλα εὐεργετηθ'σονται, ὅτι ὁ θεὸς ἐπέπειρασεν αὐτοὺς καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξιούς ἑαυτοῦ·
- 6 ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτοὺς.
- 7 καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσιν καὶ ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται·
- 8 κρινούσιν ἔθνη καὶ κρατ'σουσιν λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας.
- 9 οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συν'σουσιν ἀλ'θειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.
- 10 Οἱ δὲ ἀσεβεῖς καθὰ ἐλογίσαντο ἔξουσιν ἐπιτιμίαν οἱ ἀμελ'σαντες τοῦ δικαίου καὶ τοῦ κυρίου ἀποστάντες·
- 11 σοφίαν γὰρ καὶ παιδείαν ὁ ἐξουθενῶν ταλαίπωρος, καὶ κενὴ ἡ ἐλπίς αὐτῶν, καὶ οἱ κόποι ἀνόνητοι, καὶ ἄχρηστα τὰ ἔργα αὐτῶν·
- 12 αἱ γυναῖκες αὐτῶν ἄφρονες, καὶ πονηρὰ τὰ τέκνα αὐτῶν, ἐπικατάρατος ἡ γένεσις αὐτῶν.
- 13 ὅτι μακαρία στείρα ἡ ἀμίαντος, ἥτις οὐκ ἔγνω κοίτην ἐν παραπτώματι, ἔξει καρπὸν ἐν ἐπισκοπῇ ψυχῶν,
- 14 καὶ ἐνθυμῆχος ὁ μὴ ἐργασάμενος ἐν χειρὶ ἀνόμημα μηδὲ ἐνθυμηθεὶς κατὰ τοῦ κυρίου πονηρά, δοθ'σεται γὰρ

αὐτῷ τῆς πίστεως χάρις ἐκλεκτῆ καὶ κλῆρος ἐν ναῷ κυρίου θυμηρέστερος.
15 ἀγαθῶν γὰρ πόνων καρπὸς εὐκλε΄ς, καὶ ἀδιάπτωτος ἡ ρίζα τῆς φρον΄σεως.
16 τέκνα δὲ μοιχῶν ἀτέλεστα ἔσται, καὶ ἐκ παρανόμου κοίτης σπέρμα ἀφανισθ΄σεται.
17 ἐάν τε γὰρ μακρόβιοι γένωνται, εἰς οὐθὲν λογισθ΄σονται, καὶ ἄτιμον ἐπ΄ ἐσχάτων τὸ γήρας αὐτῶν.
18 ἐάν τε ὀξέως τελευτ΄σασιν, οὐχ ἔξουσιν ἐλπίδα οὐδὲ ἐν ἡμέρα διαγνώσεως παραμύθιον.
19 γενεᾶς γὰρ ἀδίκου χαλεπὰ τὰ τέλη.

Sapienza 4

1 κρείσσαν ἀτεκνία μετὰ ἀρετῆς· ἀθανασία γὰρ ἔστιν ἐν μν΄μη αὐτῆς, ὅτι καὶ παρὰ θεῷ γινώσκεται καὶ παρὰ ἀνθρώποις.
2 παροῦσάν τε μιμοῦνται αὐτὴν καὶ ποθοῦσιν ἀπελθοῦσαν· καὶ ἐν τῷ αἰῶνι στεφανηφοροῦσα πομπεῦει τὸν τῶν ἀμιάντων ἄθλων ἀγῶνα νικ΄σασα.
3 πολύγονον δὲ ἀσεβῶν πλήθος οὐ χρησιμεύσει καὶ ἐκ νόθων μοσχευμάτων οὐ δώσει ρίζαν εἰς βάθος οὐδὲ ἀσφαλῆ βάσιν ἐδράσει.
4 κὰν γὰρ ἐν κλάδοις πρὸς καιρὸν ἀναθάλη, ἐπισφαλῶς βεβηκότα ὑπὸ ἀνέμου σαλευθ΄σεται καὶ ὑπὸ βίας ἀνέμων ἐκριζωθ΄σεται.
5 περικλασθ΄σονται κλώνες ἀτέλεστοι, καὶ ὁ καρπὸς αὐτῶν ἄχρηστος, ἄωρος εἰς βρώσιν καὶ εἰς οὐθὲν ἐπιτ΄δειοσ΄.
6 ἐκ γὰρ ἀνόμων ὕπνων τέκνα γεννώμενα μάρτυρές εἰσιν πονηρίας κατὰ γονέων ἐν ἐξετασμῷ αὐτῶν.
7 Δίκαιος δὲ ἐάν φθάσῃ τελευτήσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται.
8 γήρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται.
9 πολὺ δὲ ἔστιν φρόνησις ἀνθρώποις καὶ ἡλικία γ΄ρος βίος ἀκηλίδωτος.
10 εὐάρεστος θεῷ γενόμενος ἠγαπ΄θη καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν μετετέθη.
11 ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ ἢ δόλος ἀπατ΄σῃ ψυχὴν αὐτοῦ.
12 βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον.
13 τελειωθείς ἐν ὀλίγῳ ἐπλ΄ρωσεν χρόνους μακροῦσ΄.
14 ἀρεστὴ γὰρ ἦν κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας· οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νο΄σαντες μὴδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτο,
15 ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ καὶ ἐπισκοπῇ ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ.
16 κατακρινεῖ δὲ δίκαιος καμῶν τοὺς ζῶντας ἀσεβεῖς καὶ νεότης τελεσεθεῖσα ταχέως πολυετὲς γήρας ἀδίκου.
17 ὄψονται γὰρ τελευτὴν σοφοῦ καὶ οὐ νο΄σουσιν τί ἐβουλεύσατο περὶ αὐτοῦ καὶ εἰς τί ἠσφαλίσατο αὐτὸν ὁ κύριος.
18 ὄψονται καὶ ἐξουθεν΄σουσιν· αὐτοὺς δὲ ὁ κύριος ἐκγελάσεται,
19 καὶ ἔσονται μετὰ τοῦτο εἰς πτώμα ἄτιμον καὶ εἰς ὕβριν ἐν νεκροῖς δι΄ αἰῶνος, ὅτι ῥ΄ξει αὐτοὺς ἀφάνους πρηνεῖς καὶ σαλεύσει αὐτοὺς ἐκ θεμελιῶν, καὶ ἔως ἐσχάτου χερσωθ΄σονται καὶ ἔσονται ἐν ὀδύνῃ, καὶ ἡ μν΄μη αὐτῶν ἀπολείται.
20 ἐλεύσονται ἐν συλλογισμῷ ἀμαρτημάτων αὐτῶν δειλοί, καὶ ἐλέγξει αὐτοὺς ἐξ ἐναντίας τὰ ἀνομ΄ματα αὐτῶν.

Sapienza 5

1 Τότε στ΄σεται ἐν παρρησίᾳ πολλῇ ὁ δίκαιος κατὰ πρόσωπον τῶν θλιψάντων αὐτὸν καὶ τῶν ἀθετούντων τοὺς πόνους αὐτοῦ.

2 ἰδόντες ταραχθ΄σονται φόβῳ δεινῷ καὶ ἐκστ΄σονται ἐπὶ τῷ παραδόξῳ τῆς σωτηρίας·
3 ἐροῦσιν ἐν ἑαυτοῖς μετανοοῦντες καὶ διὰ στενοχωρίαν πνεύματος στενάζονται καὶ ἐροῦσιν
4 Οὗτος ἦν, ὃν ἔσχομέν ποτε εἰς γέλωτα καὶ εἰς παραβολὴν ὄνειδισμοῦ οἱ ἄφρονες· τὸν βίον αὐτοῦ ἐλογισάμεθα μανίαν καὶ τὴν τελευτὴν αὐτοῦ ἄτιμον.
5 πῶς κατελογίσθη ἐν υἱοῖς θεοῦ καὶ ἐν ἀγίοις ὁ κλῆρος αὐτοῦ ἔστιν;
6 ἄρα ἐπλαν΄θημεν ἀπὸ ὁδοῦ ἀληθείας, καὶ τὸ τῆς δικαιοσύνης φῶς οὐκ ἐπέλαμψεν ἡμῖν, καὶ ὁ ἥλιος οὐκ ἀνέτειλεν ἡμῖν·
7 ἀνομίας ἐνεπλ΄σθημεν τρίβοις καὶ ἀπαλείας καὶ διωδεύσαμεν ἐρ΄μους ἀβάτους, τὴν δὲ ὁδὸν κυρίου οὐκ ἐπέγνωμεν.
8 τί ὠφέλησεν ἡμᾶς ἡ ὑπερηφανία; καὶ τί πλοῦτος μετὰ ἀλαζονείας συμβέβληται ἡμῖν;
9 παρήλθεν ἐκεῖνα πάντα ὡς σκιά καὶ ὡς ἀγγελία παρατρέχουσα·
10 ὡς ναῦς διερχομένη κυμαινόμενον ὕδωρ, ἥς διαβάσης οὐκ ἔστιν ἴχνος εὐρεῖν οὐδὲ ἀτραπὸν τρόπιος αὐτῆς ἐν κύμασιν·
11 ἢ ὡς ὄρνέου διπτάντος ἀέρα οὐθὲν εὐρίσκεται τεκμ΄ριον πορείας, πληγῇ δὲ μαστιζόμενον ταρσῶν πνεύματος κοῦφον καὶ σχιζόμενον βία ροίζου κινουμένον περυγῶν διωδεύθη, καὶ μετὰ τοῦτο οὐχ εὐρέθη σημεῖον ἐπιβάσεως ἐν αὐτῷ·
12 ἢ ὡς βέλους βληθέντος ἐπὶ σκοπὸν τμηθεὶς ὁ ἀήρ εὐθέως εἰς ἑαυτὸν ἀνελύθη ὡς ἀγνοῆσαι τὴν δίοδον αὐτοῦ·
13 οὕτως καὶ ἡμεῖς γεννηθέντες ἐξελίπομεν καὶ ἀρετῆς μὲν σημεῖον οὐδὲν ἔσχομεν δεῖξαι, ἐν δὲ τῇ κακίᾳ ἡμῶν κατεδαπαν΄θημεν.
14 ὅτι ἐλπίς ἀσεβοῦς ὡς φερόμενος χνοῦς ὑπὸ ἀνέμου καὶ ὡς πάχνη ὑπὸ λαίλαπος διωχθεῖσα λεπτή καὶ ὡς καπνὸς ὑπὸ ἀνέμου διεχύθη καὶ ὡς μεία καταλύτου μονοήμερου παρώδευσεν.
15 Δίκαιοι δὲ εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσιν, καὶ ἐν κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ ὑψίστω.
16 διὰ τοῦτο λ΄μψονται τὸ βασιλείον τῆς εὐπρεπειας καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς κυρίου, ὅτι τῇ δεξιᾷ σκεπάσει αὐτοὺς καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν.
17 λ΄μψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ καὶ ὀπλοποι΄σει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν·
18 ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνην καὶ περιθ΄σεται κόρυθα κρίσιν ἀνυπόκριτον·
19 λ΄μψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον ὀσιότητα,
20 ὄξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν, συνεκπολεμ΄σει δὲ αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονες.
21 πορεύσονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται,
22 καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλ΄ρεις ῥίφ΄σονται χάλαζαι· ἀγανακτ΄σει κατ΄ αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμωσ΄.
23 ἀντιστ΄σεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμ΄σει αὐτούς· καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν.

Sapienza 6

1 Ἀκούσατε οὖν, βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε, δικασταὶ περάτων γῆς·
2 ἐνωτίσασθε, οἱ κρατοῦντες πλ΄θους καὶ γεγυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν·
3 ὅτι ἐδόθη παρὰ κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν καὶ ἡ δυναστεία παρὰ ὑψίστου, ὃς ἐξετάσει ὑμῶν τὰ ἔργα καὶ τὰς βουλάς διερευν΄σει·

4 ὅτι ὑπηρεταί ὄντες τῆς αὐτοῦ βασιλείας οὐκ ἐκρίνατε ὀρθῶς οὐδὲ ἐφύλαξατε νόμον οὐδὲ κατὰ τὴν βουλὴν τοῦ θεοῦ ἐπορεύθητε.
5 φρικτῶς καὶ ταχέως ἐπιστῆσεται ὑμῖν, ὅτι κρίσις ἀπότομος ἐν τοῖς ὑπερέχουσιν γίνεται.
6 ὁ γὰρ ἐλάχιστος συγγνωστός ἐστιν ἐλέους, δυνατοὶ δὲ δυνατῶς ἐτασθῶσονται.
7 οὐ γὰρ ὑποστελεῖται πρόσωπον ὁ πάντων δεσπότης οὐδὲ ἐντραπῆσεται μέγεθος, ὅτι μικρὸν καὶ μέγαν αὐτὸς ἐποίησεν ὁμοίως τε προνοεῖ περὶ πάντων,
8 τοῖς δὲ κραταιοῖς ἰσχυρὰ ἐρίσταται ἔρευνα.
9 πρὸς ὑμᾶς οὖν, ὦ τύραννοι, οἱ λόγοι μου, ἵνα μάθητε σοφίαν καὶ μὴ παραπέσητε.
10 οἱ γὰρ φυλάξαντες ὁσίως τὰ ὅσια ὁσιωθῶσονται, καὶ οἱ διδασκόμενοι αὐτὰ εὐρῶσυσιν ἀπολογίαν.
11 ἐπιθυμῶσατε οὖν τῶν λόγων μου, ποθῶσατε καὶ παιδευθῆσθε.
12 Λαμπρὰ καὶ ἀμάραντος ἐστὶν ἡ σοφία καὶ εὐχερῶς θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἀγαπώντων αὐτὴν καὶ εὐρίσκεται ὑπὸ τῶν ζητούντων αὐτήν.
13 φθάνει τοὺς ἐπιθυμοῦντας προγνωσθῆναι.
14 ὁ ὀρθρῖσας πρὸς αὐτὴν οὐ κοπιᾷσει· πάρεδρον γὰρ εὐρῶσει τῶν πυλῶν αὐτοῦ.
15 τὸ γὰρ ἐνθυμηθῆναι περὶ αὐτῆς φρονῆσεως τελειότης, καὶ ὁ ἀγρυπνῶσας δι' αὐτὴν ταχέως ἀμέριμνος ἔσται.
16 ὅτι τοὺς ἀξίους αὐτῆς αὐτὴ περιέρχεται ζητοῦσα καὶ ἐν ταῖς τρίβοις φαντάζεται αὐτοῖς εὐμενῶς καὶ ἐν πάσῃ ἐπινοίᾳ ὑπαντᾷ αὐτοῖς.
17 ἀρχὴ γὰρ αὐτῆς ἡ ἀληθεστάτη παιδείας ἐπιθυμία, φροντίς δὲ παιδείας ἀγάπη,
18 ἀγάπη δὲ τῆρσις νόμων αὐτῆς, προσοχὴ δὲ νόμων βεβαίωσις ἀφθαρσίας,
19 ἀφθαρσία δὲ ἐγγὺς εἶναι ποιεῖ θεοῦ.
20 ἐπιθυμία ἄρα σοφίας ἀνάγει ἐπὶ βασιλείαν.
21 εἰ οὖν ἤδεσθε ἐπὶ θρόνοις καὶ σκῆπτροις, τύραννοι λαῶν, τιμῶσατε σοφίαν, ἵνα εἰς τὸν αἰῶνα βασιλεύσητε.
22 τί δὲ ἐστὶν σοφία καὶ πῶς ἐγένετο, ἀπαγγελῶ καὶ οὐκ ἀποκρύψω ὑμῖν μυστήρια, ἀλλὰ ἀπ' ἀρχῆς γενέσεως ἐξιχνιάσω καὶ θῶ εἰς τὸ ἐμφανὲς τὴν γνῶσιν αὐτῆς καὶ οὐ μὴ παροδεύσω τὴν ἀλῆθειαν.
23 οὐτε μὴν φθόνῳ τετηκότι συνοδεύσω, ὅτι οὗτος οὐ κοινωῶσει σοφία.
24 πλῆθος δὲ σοφῶν σωτηρία κόσμου, καὶ βασιλεὺς φρόνιμος εὐστάθεια δῶμου.
25 ὥστε παιδεύεσθε τοῖς ῥήμασίν μου, καὶ ὠφελῆθησθε.

Sapienza 7

1 Εἰμὶ μὲν ἀγῶ θνητὸς ἄνθρωπος ἴσος ἅπασιν καὶ γηγενοῦς ἀπόγονος πρωτοπλάστου· καὶ ἐν κοιλίᾳ μητρὸς ἐγλύφην σάρξ.
2 δεκαμηνιαῖω χρόνῳ παγεῖς ἐν αἵματι ἐκ σπέρματος ἀνδρὸς καὶ ἡδονῆς ὑπὼ συνελθούσης.
3 καὶ ἐγὼ δὲ γενόμενος ἔσπασα τὸν κοινὸν ἀέρα καὶ ἐπὶ τὴν ὁμοιοπαθῆ κατέπεσον γῆν πρώτην φωνὴν τὴν ὁμοίαν πᾶσιν ἴσα κλαίων·
4 ἐν σπαργάνοις ἀνετράφην καὶ φροντίσιν.
5 οὐδεὶς γὰρ βασιλέων ἑτέραν ἔσχεν γενέσεως ἀρχῶν,
6 μία δὲ πάντων εἴσοδος εἰς τὸν βίον ἕξοδος τε ἴση.
7 διὰ τοῦτο εὐξάμην, καὶ φρόνησις ἐδόθη μοι· ἐπεκαλεσάμην, καὶ ἦλθεν μοι πνεῦμα σοφίας.
8 προέκρινα αὐτὴν σκῆπτρων καὶ θρόνων καὶ πλοῦτον οὐδὲν ἠγασάμην ἐν συγκρίσει αὐτῆς·
9 οὐδὲ ὁμοίωσα αὐτῇ λίθον ἀτίμητον, ὅτι ὁ πᾶς χρυσὸς ἐν ὄψει αὐτῆς ψάμμος ὀλίγη, καὶ ὡς πηλὸς λογισθῆσεται ἄργυρος ἐναντίον αὐτῆς·
10 ὑπὲρ ὑγίειαν καὶ εὐμορφίαν ἠγάπησα αὐτὴν καὶ προειλόμην αὐτὴν ἀντὶ φωτὸς ἔχειν, ὅτι ἀκόμητον τὸ ἐκ ταύτης φέγγος.

11 ἦλθεν δὲ μοι τὰ ἀγαθὰ ὁμοῦ πάντα μετ' αὐτῆς καὶ ἀναρίθμητος πλοῦτος ἐν χερσίν αὐτῆς·
12 εὐφράνθη δὲ ἐπὶ πᾶσιν, ὅτι αὐτῶν ἠγεῖται σοφία, ἠγνῶν δὲ αὐτὴν γενέτιν εἶναι τούτων.
13 ἀδόλως τε ἔμαθον ἀφθόνως τε μεταδίδωμι, τὸν πλοῦτον αὐτῆς οὐκ ἀποκρύπτωμι·
14 ἀνεκλιπῆς γὰρ θησαυρὸς ἐστὶν ἀνθρώποις, ὃν οἱ κτησάμενοι πρὸς θεὸν ἐστεύλαντο φιλίαν διὰ τὰς ἐκ παιδείας δωρεὰς συσταθέντες.
15 Ἐμοὶ δὲ δόξη ὁ θεὸς εἰπεῖν κατὰ γνώμην καὶ ἐνθυμηθῆναι ἀξίως τῶν δεδομένων, ὅτι αὐτὸς καὶ τῆς σοφίας ὁδηγός ἐστιν καὶ τῶν σοφῶν διορθωτῆς.
16 ἐν γὰρ χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ λόγοι ἡμῶν πᾶσα τε φρόνησις καὶ ἐργατειῶν ἐπιστῆμη.
17 αὐτὸς γὰρ μοι ἔδωκεν τῶν ὄντων γνῶσιν ἀψευδῆ εἰδέναι σύστασιν κόσμου καὶ ἐνεργεῖαν στοιχείων,
18 ἀρχὴν καὶ τέλος καὶ μεσότητα χρόνων, τροπῶν ἀλλαγὰς καὶ μεταβολὰς καιρῶν,
19 ἐνιαυτοῦ κύκλους καὶ ἄστρον θέσεις,
20 φύσεις ζῴων καὶ θυμοὺς θηρίων, πνευμάτων βίας καὶ διαλογισμοὺς ἀνθρώπων, διαφορὰς φυτῶν καὶ δυνάμεις ῥιζῶν,
21 ὅσα τέ ἐστιν κρυπτὰ καὶ ἐμφανῆ ἔγνων· ἡ γὰρ πάντων τεχνίτις ἐδίδαξέν με σοφία.
22 Ἔστιν γὰρ ἐν αὐτῇ πνεῦμα νοερὸν, ἅγιον, μονογενές, πολυμερές, λεπτόν, εὐκίνητον, τρανόν, ἀμόλυτον, σαφές, ἀπῆμαντον, φιλάγαθον, ὀξύ,
23 ἀκάλυτον, εὐεργετικόν, φιλόανθρωπον, βέβαιον, ἀσφαλές, ἀμέριμνον, παντοδύναμον, πανεπίσκοπον καὶ διὰ πάντων χωροῦν πνευμάτων νοερῶν καθαρῶν λεπτοτάτων.
24 πάσης γὰρ κινήσεως κινητικώτερον σοφία, δι᾽ ἣν καὶ χωρεῖ διὰ πάντων διὰ τὴν καθαρότητα·
25 ἀτμὶς γὰρ ἐστὶν τῆς τοῦ θεοῦ δυνάμεως καὶ ἀπόρροια τῆς τοῦ παντοκράτορος δόξης εἰλικρινῶς· διὰ τοῦτο οὐδὲν μεμιαμμένον εἰς αὐτὴν παρεμπίπτει.
26 ἀπαύγασμα γὰρ ἐστὶν φωτὸς αἰδίου καὶ ἔσοπτρον ἀκηλίδωτον τῆς τοῦ θεοῦ ἐνεργείας καὶ εἰκὼν τῆς ἀγαθότητος αὐτοῦ.
27 μία δὲ οὖσα πάντα δύναται καὶ μένουσα ἐν αὐτῇ τὰ πάντα καινίζει καὶ κατὰ γενεὰς εἰς ψυχὰς ὁσίας μεταβαίνουσα φίλους θεοῦ καὶ προφῆτας κατασκευάζει·
28 οὐθὲν γὰρ ἀγαπᾷ ὁ θεὸς εἰ μὴ τὸν σοφία συνοικοῦντα.
29 ἐστὶν γὰρ αὐτῇ εὐπρεπεστέρα ἡλίου καὶ ὑπὲρ πᾶσαν ἄστρον θέσιν. φωτὶ συγκρινομένη εὐρίσκεται προτέρα·
30 τοῦτο μὲν γὰρ διαδέχεται νύξ, σοφίας δὲ οὐ κατισχύει κακία.

Sapienza 8

1 διατείνει δὲ ἀπὸ πέρατος ἐπὶ πέρας εὐρώστως καὶ διοικεῖ τὰ πάντα χρηστῶς.
2 Ταύτην ἐφίλησα καὶ ἐξεζήτησα ἐκ νεότητός μου καὶ ἐζήτησα νύμφην ἀγαγέσθαι ἐμαυτῷ καὶ ἐραστής ἐγενόμην τοῦ κάλλους αὐτῆς.
3 εὐγένειαν δοξάζει συμβίωσιν θεοῦ ἔχουσα, καὶ ὁ πάντων δεσπότης ἠγάπησεν αὐτήν·
4 μύστις γὰρ ἐστὶν τῆς τοῦ θεοῦ ἐπιστῆμης καὶ αἰρετὶς τῶν ἔργων αὐτοῦ.
5 εἰ δὲ πλοῦτός ἐστιν ἐπιθυμητὸν κτήμα ἐν βίῳ, τί σοφίας πλουσιώτερον τῆς τὰ πάντα ἐργαζομένης;
6 εἰ δὲ φρόνησις ἐργάζεται, τίς αὐτῆς τῶν ὄντων μᾶλλον ἐστὶν τεχνίτις;
7 καὶ εἰ δικαιοσύνην ἀγαπᾷ τις, οἱ πόνοι ταύτης εἰσὶν ἀρεταί· σωφροσύνην γὰρ καὶ φρόνησιν ἐκδιδάσκει, δικαιοσύνην καὶ ἀνδρείαν, ὧν χρησιμώτερον οὐδὲν ἐστὶν ἐν βίῳ ἀνθρώποις.
8 εἰ δὲ καὶ πολυπειρίαν ποθεῖ τις, οἶδεν τὰ ἀρχαῖα καὶ τὰ μέλλοντα εἰκάζει, ἐπίσταται στροφὰς λόγων καὶ

λύσεις αινιγμάτων, σημεία και τέρατα προγινώσκει και εκβάσεις καιρών και χρόνων.

9 ἔκρινα τοίνυν ταύτην ἀγαγέσθαι πρὸς συμβίωσιν εἰδὼς ὅτι ἔσται μοι σύμβουλος ἀγαθῶν καὶ παραίνεσις φροντίδων καὶ λύπης.

10 ἔξω δι' αὐτὴν δόξαν ἐν ὄχλοις καὶ τιμὴν παρὰ πρεσβυτέρους ὁ νέος·

11 ὄξυς εὐρεθῶσομαι ἐν κρίσει καὶ ἐν ὄψει δυναστῶν θαυμασθῶσομαι·

12 σιγῶντά με περιμενοῦσιν καὶ φθεγγομένω προσέξουσιν καὶ λαλοῦντος ἐπὶ πλείον χειρὰ ἐπιθῶσουσιν ἐπὶ στόμα αὐτῶν.

13 ἔξω δι' αὐτὴν ἀθανασίαν καὶ μνῆμιν αἰώνιον τοῖς μετ' ἐμὲ ἀπολείψω.

14 διοικῶσω λαοὺς, καὶ ἔθνη ὑποταγῆσεται μοι· 15 φοβηθῶσονται με ἀκούσαντες τύρανοι φρικτοί, ἐν πλῆθει φανοῦμαι ἀγαθός καὶ ἐν πολέμῳ ἀνδρείος.

16 εἰσελθὼν εἰς τὸν οἶκόν μου προσαναπαύσομαι αὐτῇ· οὐ γὰρ ἔχει πικρίαν ἢ συναναστροφή αὐτῆς οὐδὲ ὀδύνην ἢ συμβίωσις αὐτῆς, ἀλλὰ εὐφροσύνην καὶ χαρὰν.

17 ταῦτα λογισάμενος ἐν ἑμαυτῷ καὶ φροντίσας ἐν καρδίᾳ μου ὅτι ἀθανασία ἐστὶν ἐν συγγενείᾳ σοφίας

18 καὶ ἐν φιλίᾳ αὐτῆς τέρψις ἀγαθῆ καὶ ἐν πόνοις χειρῶν αὐτῆς πλοῦτος ἀνεκλιπῆς καὶ ἐν συγγυμνασίᾳ ὁμιλίας αὐτῆς φρόνησις καὶ εὐκλεία ἐν κοινωνίᾳ λόγων αὐτῆς, περιήειν ζητῶν ὅπως λάβω αὐτὴν εἰς ἑμαυτόν.

19 παῖς δὲ ἦμιν εὐφυῆς ψυχῆς τε ἔλαχον ἀγαθῆς,

20 μάλλον δὲ ἀγαθὸς ὢν ἦλθον εἰς σῶμα ἀμίαντον.

21 γνοὺς δὲ ὅτι οὐκ ἄλλως ἔσομαι ἐγκρατῆς, ἐὰν μὴ ὁ θεὸς δῶ, καὶ τοῦτο δ' ἦν φρονῶσας τὸ εἰδέναι τίνος ἢ χάρις, ἐνέτυχον τῷ κυρίῳ καὶ ἔδεθ' ἔθην αὐτοῦ καὶ εἶπον ἔξ ὅλης τῆς καρδίας μου

Sapienza 9

1 Θεὲ πατέρων καὶ κύριε τοῦ ἐλέους ὁ ποιῶσας τὰ πάντα ἐν λόγῳ σου

2 καὶ τῆ σοφίᾳ σου κατασκευάσας ἄνθρωπον, ἵνα δεσπόζη τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισμάτων

3 καὶ διέπη τὸν κόσμον ἐν ὀσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἐν εὐθύτητι ψυχῆς κρίσιν κρίνη,

4 δός μοι τὴν τῶν σῶν θρόνων πάρεδρον σοφίαν καὶ μ' με ἀποδοκιμάσης ἐκ παίδων σου.

5 ὅτι ἐγὼ δοῦλος σὸς καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου, ἄνθρωπος ἀσθενῆς καὶ ὀλιγοχρόνιος καὶ ἐλάσσω ἐν συνέσει κρίσεως καὶ νόμου·

6 κὰν γὰρ τις ἦ τέλειος ἐν υἰοῖς ἀνθρώπων, τῆς ἀπὸ σοῦ σοφίας ἀπούσης εἰς οὐδὲν λογισθῆσεται.

7 σύ με προείλω βασιλέα λαοῦ σου καὶ δικαστὴν υἱῶν σου καὶ θυγατέραν·

8 εἶπας οἰκοδομήσαι ναὸν ἐν ὄρει ἀγίῳ σου καὶ ἐν πόλει κατασκηνώσεώς σου θυσιαστῆριον, μίμημα σκηνῆς ἁγίας, ἣν προητοίμασας ἀπ' ἀρχῆς.

9 καὶ μετὰ σοῦ ἡ σοφία ἡ εἰδυῖα τὰ ἔργα σου καὶ παροῦσα, ὅτε ἐποίεις τὸν κόσμον, καὶ ἐπισταμένη τί ἄρεστον ἐν ὀφθαλμοῖς σου καὶ τί εὐθὲς ἐν ἐντολαῖς σου.

10 ἐξαπόστειλον αὐτὴν ἐξ ἁγίων οὐρανῶν καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης σου πέμψον αὐτ' ἐν, ἵνα συμπαροῦσά μοι κοπιάσῃ, καὶ γνῶ τί εὐάρεστον ἐστὶν παρὰ σοί.

11 οἶδε γὰρ ἐκείνη πάντα καὶ συνίει καὶ ὀδηγῶσιν με ἐν ταῖς πράξεσί μου σωφρόνως καὶ φυλάξει με ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς·

12 καὶ ἔσται προσδεκτὰ τὰ ἔργα μου, καὶ διακρινῶ τὸν λαόν σου δικαίως καὶ ἔσομαι ἄξιός σου πατρός μου.

13 τίς γὰρ ἄνθρωπος γινώσεται βουλὴν θεοῦ; ἢ τίς ἐνθυμηθῆσεται τί θέλει ὁ κύριος;

14 λογισμοὶ γὰρ θνητῶν δειλοί, καὶ ἐπισφαλεῖς αἱ ἐπίνοιαι ἡμῶν·

15 φθαρτὸν γὰρ σῶμα βαρύνει ψυχῆν, καὶ βρίθει τὸ γεῶδες σκῆνος νοῦν πολυφρόντιδα.

16 καὶ μόλις εἰκάζομεν τὰ ἐπὶ γῆς καὶ τὰ ἐν χερσὶν εὐρίσκομεν μετὰ πόνου· τὰ δὲ ἐν οὐρανοῖς τίς ἐξιχνίασεν;

17 βουλὴν δὲ σου τίς ἔγνω, εἰ μὴ σὺ ἔδωκας σοφίαν καὶ ἔπεμψας τὸ ἅγιόν σου πνεῦμα ἀπὸ ὑψίστων;

18 καὶ οὕτως διωρθώθησαν αἱ τρίβοι τῶν ἐπὶ γῆς, καὶ τὰ ἄρεστά σου ἐδιδάχθησαν ἄνθρωποι, καὶ τῆ σοφίᾳ ἐσώθησαν.

Sapienza 10

1 Αὕτη πρωτόπλαστον πατέρα κόσμου μόνον κτισθέντα διεφύλαξεν καὶ ἐξείλατο αὐτὸν ἐκ παραπτώματος ἰδίου

2 ἔδωκέν τε αὐτῷ ἰσχὺν κρατῆσαι ἀπάντων.

3 ἀποστάς δὲ ἀπ' αὐτῆς ἄδικος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ ἀδελφοκτόνους συναπάλετο θυμοῖς.

4 δι' ὃν κατακλυζομένην γῆν πάλιν ἔσωσεν σοφία δι' εὐτελοῦς ξύλου τὸν δίκαιον κυβερνήσασα.

5 αὕτη καὶ ἐν ὁμοίᾳ πονηρίας ἐθνῶν συγχυθέντων ἔγνω τὸν δίκαιον καὶ ἐτῆρσεν αὐτὸν ἀμειπτον θεῷ καὶ ἐπὶ τέκνου σπλάγχχνους ἰσχυρὸν ἐφύλαξεν.

6 αὕτη δίκαιον ἐξαπολλυμένων ἀσεβῶν ἐρρύσατο φυτόνα καταβάσιον πῦρ Πενταπόλεως,

7 ἥς ἐτι μαρτύριον τῆς πονηρίας καπιζομένη καθέστηκε χέρσος, καὶ ἀτελέσιν ὥραις καρποφοροῦντα φυτὰ, ἀπιστοῦσης ψυχῆς μνημεῖον ἐστηκυῖα στ' ἡ ἀλός.

8 σοφίαν γὰρ παροδύσαντες οὐ μόνον ἐβλάβησαν τοῦ μὴ γνῶναι τὰ καλὰ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀφροσύνης ἀπέλιπον τῷ βίῳ μνημόσυνον, ἵνα ἐν οἷς ἐσφάλησαν μηδὲ λαθεῖν δυνηθῶσιν.

9 σοφία δὲ τοὺς θεραπεύοντας αὐτὴν ἐκ πόνων ἐρρύσατο.

10 αὕτη φυγάδα ὀργῆς ἀδελφοῦ δίκαιον ὠδῆσεν ἐν τρίβοις εὐθείαις· ἔδειξεν αὐτῷ βασιλείαν θεοῦ καὶ ἔδωκεν αὐτῷ γνῶσιν ἁγίων· εὐλόγησεν αὐτὸν ἐν μόχθοις καὶ ἐπλήθυνεν τοὺς πόνους αὐτοῦ·

11 ἐν πλεονεξίᾳ κατισχυόντων αὐτὸν παρέστη καὶ ἐπλούτισεν αὐτόν·

12 διεφύλαξεν αὐτὸν ἀπὸ ἐχθρῶν καὶ ἀπὸ ἐνεδρευόντων ἠσφαλίσατο· καὶ ἀγῶνα ἰσχυρὸν ἐβράβευσεν αὐτῷ, ἵνα γνῶ ὅτι παντὸς δυνατωτέρα ἐστὶν εὐσέβεια.

13 αὕτη πραθέντα δίκαιον οὐκ ἐγκατέλιπεν, ἀλλὰ ἐξ ἁμαρτίας ἐρρύσατο αὐτόν·

14 συγκατέβη αὐτῷ εἰς λάκκον καὶ ἐν δεσμοῖς οὐκ ἀφήκεν αὐτόν, ἕως ἠνεγκεν αὐτῷ σκῆπτρα βασιλείας καὶ ἐξουσίαν τυραννούντων αὐτοῦ· ψευδεῖς τε ἔδειξεν τοὺς μομησαμένους αὐτόν καὶ ἔδωκεν αὐτῷ δόξαν αἰώνιον.

15 Αὕτη λαὸν ὄσιον καὶ σπέρμα ἀμειπτον ἐρρύσατο ἐξ ἔθνους θλιβόντων·

16 εἰσῆλθεν εἰς ψυχὴν θεράποντος κυρίου καὶ ἀντέστη βασιλεῦσιν φοβεροῖς ἐν τέρασι καὶ σημείοις.

17 ἀπέδωκεν ὀσίους μισθὸν κόπων αὐτῶν, ὠδῆσεν αὐτοὺς ἐν ὁδῷ θαυμαστῇ καὶ ἐγένετο αὐτοῖς εἰς σκέπην ἡμέρας καὶ εἰς φλόγα ἄστρον τὴν νύκτα.

18 διεβίβασεν αὐτοὺς θάλασσαν ἐρυθρὰν καὶ δι' ἡγαγεν αὐτοὺς δι' ὕδατος πολλοῦ·

19 τοὺς δὲ ἐχθροὺς αὐτῶν κατέκλυσε καὶ ἐκ βάθους ἀβύσσου ἀνέβρασεν αὐτούς.

20 διὰ τοῦτο δίκαιοι ἐσκύλευσαν ἀσεβεῖς καὶ ὑμνησαν, κύριε, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν σου τ' ἐν τε ὑπέρμαχόν σου χεῖρα ἤνεσαν ὁμοθυμαδόν·

21 ὅτι ἡ σοφία ἠνοιξεν στόμα κωφῶν καὶ γλώσσας νηπίων ἔθηκεν τρανάς.

Sapienza 11

1 Εὐόδωσεν τὰ ἔργα αὐτῶν ἐν χειρὶ προφῆτου ἁγίου.

2 δῶδεδυσαν ἔρημον ἀοίκητον καὶ ἐν ἀβάτοις ἔπηξαν σκηνάσ·

3 ἀντέστησαν πολεμίους καὶ ἐχθροὺς ἡμύναντο.
 4 ἐδίψησαν καὶ ἐπεκαλέσαντό σε, καὶ ἐδόθη αὐτοῖς ἐκ πέτρας ἀκροτόμου ὕδωρ καὶ ἴαμα δίψης ἐκ λίθου σκληροῦ.
 5 δι' ὧν γὰρ ἐκολάσθησαν οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν, διὰ τούτων αὐτοὶ ἀποροῦντες εὐεργετήθησαν.
 6 ἀντὶ μὲν πηγῆς ἀεναίου ποταμοῦ αἵματι λυθρῶδει παραχθέντος
 7 εἰς ἔλεγχον νηπιοκτόνου διατάγματος ἔδωκας αὐτοῖς δασιλῆς ὕδωρ ἀνελπίστως
 8 δείξας διὰ τοῦ τότε δίψους πῶς τοὺς ὑπεναντίους ἐκόλασας.
 9 ὅτε γὰρ ἐπειράσθησαν, καίπερ ἐν ἐλέει παιδευόμενοι, ἔγνωσαν πῶς μετ' ὀργῆς κρινόμενοι ἀσεβεῖς ἔβασανίζοντο·
 10 τούτους μὲν γὰρ ὡς πατὴρ νουθετῶν ἐδοκίμασας, ἐκείνους δὲ ὡς ἀπότομος βασιλεὺς καταδικάζων ἐξέτασας.
 11 καὶ ἀπόντες δὲ καὶ παρόντες ὁμοίως ἐτρύχοντο·
 12 διπλῆ γὰρ αὐτοὺς ἔλαβεν λύπη καὶ στεναγμὸς μνημῶν τῶν παρελθόντων·
 13 ὅτε γὰρ ἤκουσαν διὰ τῶν ἰδίων κολάσεων εὐεργετημένους αὐτούς, ἤσθοντο τοῦ κυρίου.
 14 ὃν γὰρ ἐν ἐκθέσει πάλαι ριφέντα ἀπίπτον χλευάζοντες, ἐπὶ τέλει τῶν ἐκβάσεων ἐθαύμασαν οὐχ ὅμοια δικαίους διψῶσάντες.
 15 ἀντὶ δὲ λογισμῶν ἀσυνέτων ἀδικίας αὐτῶν, ἐν οἷς πλανηθέντες ἐθρῴσκοντο ἄλογα ἐρπετὰ καὶ κνώδαλα εὐτελεῖ, ἐπαπέστειλας αὐτοῖς πλήθος ἀλόγων ζώων εἰς ἐκδίκεσιν,
 16 ἵνα γνῶσιν ὅτι, δι' ὧν τις ἀμαρτάνει, διὰ τούτων κολάζεται.
 17 οὐ γὰρ ἠπόρει ἡ παντοδύναμός σου χεὶρ καὶ κτίσασα τὸν κόσμον ἐξ ἀμόρφου ὕλης ἐπιπέμψαι αὐτοῖς πλήθος ἄρκων ἢ θρασεῖς λέοντας
 18 ἢ νεοκτίστους θυμοῦ πλῆρεις θήρας ἀγνώστους ἢ τοι πυρπνόν φυσῶντας ἄσθμα ἢ βρόμον λικνωμένους καπνοῦ ἢ δεινοὺς ἀπ' ὀμμάτων σπινθήρας ἀστράπτοντας,
 19 ὧν οὐ μόνον ἡ βλάβη ἠδύνατο συνεκτριῖναι αὐτούς, ἀλλὰ καὶ ἡ ὄψις ἐκφοβήσασα διολέσαι.
 20 καὶ χωρὶς δὲ τούτων ἐνὶ πνεύματι πεσεῖν ἐδύναντο ὑπὸ τῆς δίκης διωχθέντες καὶ λικμηθέντες ὑπὸ πνεύματος δυνάμεώς σου· ἀλλὰ πάντα μέτρω καὶ ἀριθμῶ καὶ σταθμῶ διέταξας.
 21 τὸ γὰρ μεγάλως ἰσχύειν σοὶ πάρεστιν πάντοτε, καὶ κράτει βραχίονός σου τίς ἀντιστῆται;
 22 ὅτι ὡς ῥοπή ἐκ πλαστιγῶν ὅλος ὁ κόσμος ἐναντίον σου καὶ ὡς ῥάνις δρόσου ὀρθρινῆ κατατελοῦσα ἐπὶ γῆν.
 23 ἔλεεις δὲ πάντας, ὅτι πάντα δύνασαι, καὶ παρορᾷς ἀμαρτήματα ἀνθρώπων εἰς μετάνοιαν.
 24 ἀγαπᾷς γὰρ τὰ ὄντα πάντα καὶ οὐδὲν βδελύσσει ὧν ἐποίησας· οὐδὲ γὰρ ἂν μισῶν τι κατεσκεύασας.
 25 πῶς δὲ διέμεινεν ἂν τι, εἰ μὴ σὺ ἠθέλησας, ἢ τὸ μὴ κληθὲν ὑπὸ σοῦ διετηρήθη;
 26 φεῖδῃ δὲ πάντων, ὅτι σά ἐστιν, δέσποτα φιλόψυχε·

Sapienza 12

1 τὸ γὰρ ἀφθαρτὸν σου πνεῦμά ἐστιν ἐν πᾶσιν.
 2 Διὸ τοὺς παραπίπτοντας κατ' ὀλίγον ἐλέγχεις καὶ ἐν οἷς ἀμαρτάνουσιν ὑπομνησκῶν νουθετεῖς, ἵνα ἀπαλλαγέντες τῆς κακίας πιστεύσωσιν ἐπὶ σέ, κύριε.
 3 καὶ γὰρ τοὺς πάλαι οἰκτορας τῆς ἀγίας σου γῆς
 4 μίσσας ἐπὶ τῷ ἐχθίστῳ πράσσειν, ἔργα φαρμακεῖων καὶ τελετᾶς ἀνοσίου
 5 τέκνων τε φονᾶς ἀνελεῖμονας καὶ σπλαγχνοφάγων ἀνθρωπίνων σαρκῶν θοῖναν καὶ αἵματος, ἐκ μέσου μύστας θιάσου
 6 καὶ αὐθέντας γονεῖς ψυχῶν ἀβοηθῶτων, ἐβουλήθης ἀπολέσαι διὰ χειρῶν πατέρων ἡμῶν,

7 ἵνα ἀξίαν ἀποικίαν δέξηται θεοῦ παίδων ἢ παρὰ σοὶ πασῶν τιμωτάτη γῆ.
 8 ἀλλὰ καὶ τούτων ὡς ἀνθρώπων ἐφείσω ἀπέστειλάς τε προδρόμους τοῦ στρατοπέδου σου σφήκας, ἵνα αὐτοὺς κατὰ βραχὺ ἐξολεθρεύσωσιν.
 9 οὐκ ἀδυνατῶν ἐν παρατάξει ἀσεβεῖς δικαίους ὑποχειρίους δοῦναι ἢ θηρίους δεινοῖς ἢ λόγῳ ἀποτόμῳ ὕψ' ἐν ἐκτριῖναι,
 10 κρίνων δὲ κατὰ βραχὺ ἐδίδους τόπον μετανοίας οὐκ ἀγνοῶν ὅτι πονηρὰ ἡ γένεσις αὐτῶν καὶ ἔμφυτος ἡ κακία αὐτῶν καὶ ὅτι οὐ μὴ ἀλλαγῆ ὁ λογισμὸς αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα.
 11 σπέρμα γὰρ ἦν κατηραμένον ἀπ' ἀρχῆς, οὐδὲ εὐλαβούμενός τινα ἐφ' οἷς ἡμάρτανον ἄδειαν ἐδίδους.
 12 τίς γὰρ ἐρεῖ Τί ἐποίησας; ἢ τίς ἀντιστῆται τῷ κρίματί σου; τίς δὲ ἐγκαλέσει σοὶ κατὰ ἐθνῶν ἀπολωλῶτων ἃ σὺ ἐποίησας; ἢ τίς εἰς κατάστασίν σοι ἐλεύσεται ἔκδικος κατὰ ἀδίκων ἀνθρώπων;
 13 οὔτε γὰρ θεὸς ἐστὶν πλὴν σοῦ, ᾧ μέλει περὶ πάντων, ἵνα δείξῃς ὅτι οὐκ ἀδίκως ἔκρινας,
 14 οὔτε βασιλεὺς ἢ τύραννος ἀντοφθαλμησαὶ δυνῆσεται σοὶ περὶ ὧν ἐκόλασας.
 15 δίκαιος δὲ ὧν δικαίως τὰ πάντα διέπεις αὐτὸν τὸν μὴ ὀφειλοῦσα κολασθῆναι καταδικάσαι ἀλλότριον ἠγούμενος τῆς σῆς δυνάμεως.
 16 ἡ γὰρ ἰσχύς σου δικαιοσύνης ἀρχῆ, καὶ τὸ πάντων σε δεσπάζειν πάντων φείδασθαι σε ποιεῖ.
 17 ἰσχὺν γὰρ ἐνδείκνυσαι ἀπιστούμενος ἐπὶ δυνάμει τελειότητι καὶ ἐν τοῖς εἰδόσι τὸ θράσος ἐξελέγχεις·
 18 σὺ δὲ δεσπάζων ἰσχύος ἐν ἐπεικειᾷ κρίνεις καὶ μετὰ πολλῆς φειδοῦς διοικεῖς ἡμᾶς· πάρεστιν γὰρ σοὶ, ὅταν θέλῃς, τὸ δύνασθαι.
 19 Ἐδίδαξας δὲ σοὺ τὸν λαὸν διὰ τῶν τοιούτων ἔργων ὅτι δεῖ τὸν δίκαιον εἶναι φιλόφρονον, καὶ εὐέλπιδας ἐποίησας τοὺς υἱοὺς σου ὅτι διδοῖς ἐπὶ ἀμαρτήμασιν μετάνοιαν.
 20 εἰ γὰρ ἐχθροὺς παίδων σου καὶ ὀφειλομένους θανάτῳ μετὰ τοσαύτης ἐτιμῶσ' ἴσω προσοχῆς καὶ διέσεως δοῦς χρόνους καὶ τόπον, δι' ὧν ἀπαλλαγῶσι τῆς κακίας,
 21 μετὰ πόσης ἀκριβείας ἔκρινας τοὺς υἱοὺς σου, ὧν τοῖς πατράσιν ὄρκους καὶ συνθήκας ἔδωκας ἀγαθῶν ὑποσχέσεων;
 22 Ἡμᾶς οὖν παιδεύων τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν ἐν μυριότητι μαστιγοῖς, ἵνα σοὺ τὴν ἀγαθότητα μεριμνῶμεν κρινόμενοι, κρινόμενοι δὲ προσδοκῶμεν ἔλεος.
 23 ὅθεν καὶ τοὺς ἐν ἀφροσύνῃ ζωῆς βιάσαντας ἀδίκως διὰ τῶν ἰδίων ἐβασάνισας βδελυγμάτων·
 24 καὶ γὰρ τῶν πλάνης ὁδῶν μακρότερον ἐπλανήθησαν θεοὺς ὑπολαμβάνοντες τὰ καὶ ἐν ζώοις τῶν αἰσχυρῶν ἄτιμα νηπιῶν δίκην ἀφρόνων ψευσθέντες.
 25 διὰ τοῦτο ὡς παισὶν ἀλογίστοις τὴν κρίσιν εἰς ἐμπαίγμον ἐπεμψας.
 26 οἱ δὲ παιγνίους ἐπιτιμῶσ' ἴσω μὴ νουθετηθέντες ἀξίαν θεοῦ κρίσιν πειράσουσιν.
 27 ἐφ' οἷς γὰρ αὐτοὶ πάσχοντες ἠγανάκτουν, ἐπὶ τούτοις, οὓς ἐδόκουν θεοῦ, ἐν αὐτοῖς κολαζόμενοι ἰδόντες, ὃν πάλαι ἠρνοῦντο εἰδέναι, θεὸν ἐπέγνωσαν ἀληθῆ· διὸ καὶ τὸ τέρμα τῆς καταδίκης ἐπ' αὐτοὺς ἐπῆλθεν.

Sapienza 13

1 Μάταιοι μὲν γὰρ πάντες ἀνθρωποὶ φύσει, οἷς παρῆν θεοῦ ἀγνωσία καὶ ἐκ τῶν ὀρωμένων ἀγαθῶν οὐκ ἴσχυσαν εἰδέναι τὸν ὄντα οὔτε τοῖς ἔργοις προσέχοντες ἐπέγνωσαν τὸν τεχνίτην,
 2 ἀλλ' ἢ πῦρ ἢ πνεῦμα ἢ ταχινὸν ἄερα ἢ κύκλον ἄστρων ἢ βίαιον ὕδωρ ἢ φωστῆρας οὐρανοῦ πρυτάνεις κόσμου θεοῦ ἐνόμισαν.

3 ὧν εἰ μὲν τῇ καλλονῇ τερπόμενοι ταῦτα θεοὺς ὑπελάμβανον, γνότωσαν πόσῳ τούτων ὁ δεσπότης ἐστὶ βελτίων, ὁ γὰρ τοῦ κάλλους γενεσιάρχης ἔκτισεν αὐτά·
4 εἰ δὲ δύνανται καὶ ἐνέργειαν ἐκπλαγέντες, νοησάτωσαν ἀπ' αὐτῶν πόσῳ ὁ κατασκευάσας αὐτὰ δυνατώτερός ἐστιν·
5 ἐκ γὰρ μεγέθους καὶ καλλονῆς κτισμάτων ἀναλόγως ὁ γενεσιουργὸς αὐτῶν θεωρεῖται.
6 ἀλλ' ὅμως ἐπὶ τούτοις μέμψις ἐστὶν ὀλίγη, καὶ γὰρ αὐτοὶ τάχα πλανῶνται θεὸν ζητοῦντες καὶ θέλοντες εὐρεῖν·
7 ἐν γὰρ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ ἀναστρεφόμενοι διερευνῶσιν καὶ πείθονται τῇ ὄψει, ὅτι καλὰ τὰ βλεπόμενα.
8 πάλιν δ' οὐδ' αὐτοὶ συγγνωστοί·
9 εἰ γὰρ τοσοῦτον ἴσχυσαν εἰδέναί ἴνα δύνωνται στοχάσασθαι τὸν αἰῶνα, τὸν τούτων δεσπότην πῶς τάχῃ οὐχ εὔρον;
10 Ταλαίπωροι δὲ καὶ ἐν νεκροῖς αἱ ἐλπίδες αὐτῶν, οἵτινες ἐκάλεσαν θεοὺς ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων, χρυσὸν καὶ ἄργυρον τέχνης ἐμμελέτημα καὶ ἀπεικάσματα ζῶων ἢ λίθον ἄχρηστον χειρὸς ἔργον ἀρχαίας.
11 εἰ δὲ καὶ τις ὑλοτόμος τέκτων εὐκίνητον φυτὸν ἐκπρίσας περιέξυσεν εὐμαθῶς πάντα τὸν φλοιὸν αὐτοῦ καὶ τεχνησάμενος εὐπρεπῶς κατεσκεύασεν χρῆσιμον σκεδὸς εἰς ὑπηρεσίαν ζωῆς,
12 τὰ δὲ ἀποβλῆματα τῆς ἐργασίας εἰς ἐτοιμασίαν τροφῆς ἀναλώσας ἐνεπλήσθη,
13 τὸ δὲ ἐξ αὐτῶν ἀπόβλημα εἰς οὐθὲν εὐχρηστον, ξύλον σκολίδιον καὶ ὄζοις συμπεφυκός, λαβὼν ἐγλυψεν ἐπιμελεῖα ἀργίας αὐτοῦ καὶ ἐμπειρία συνέσεως ἐτύπωσεν αὐτό, ἀπεικάσεν αὐτὸ εἰκόνι ἀνθρώπου
14 ἢ ζῶῳ τινὶ εὐτελεῖ ὁμοίωσεν αὐτὸ καταχρίσας μίλτω καὶ φύκει ἐρυθρὰν χροάν αὐτοῦ καὶ πᾶσαν κηλίδα τὴν ἐν αὐτῷ καταχρίσας
15 καὶ ποιῶσας αὐτῷ αὐτοῦ ἄξιον οἶκημα ἐν τοίχῳ ἔθηκεν αὐτὸ ἀσφαλίσάμενος σιδῶρα.
16 ἴνα μὲν οὖν μὴ καταπέσῃ, προενόησεν αὐτοῦ εἰδὼς ὅτι ἀδυνατεῖ ἐαυτῷ βοηθῆσαι· καὶ γὰρ ἐστὶν εἰκὼν καὶ χρεῖαν ἔχει βοηθείας.
17 περὶ δὲ κτημάτων καὶ γάμων αὐτοῦ καὶ τέκνων προσευχόμενος οὐκ αἰσχύνεται τῷ ἀψύχῳ προσλαλῶν καὶ περὶ μὲν ὑγιείας τὸ ἀσθενὲς ἐπικαλεῖται,
18 περὶ δὲ ζωῆς τὸ νεκρὸν ἀξιοῖ, περὶ δὲ ἐπικουρίας τὸ ἀπειρότατον ἰκετεύει, περὶ δὲ ὁδοιπορίας τὸ μηδὲ βάσει κρῆσθαι δυνάμενον,
19 περὶ δὲ πορισμοῦ καὶ ἐργασίας καὶ χειρῶν ἐπιτυχίας τὸ ἀδρανέστατον ταῖς χερσὶν εὐδράνειαν αἰτεῖται.

Sapienza 14

1 Πλοῦν τις πάλιν στελλόμενος καὶ ἄγρια μέλλων διοδεύειν κύματα τοῦ φέροντος αὐτὸν πλοίου σαθρότερον ξύλον ἐπιβοάται.
2 ἐκεῖνο μὲν γὰρ ὄρεξις πορισμῶν ἐπενόησεν, τεχνίτις δὲ σοφία κατεσκεύασεν·
3 ἡ δὲ σ', πάτερ, διακυβερνᾷ πρόνοια, ὅτι ἔδωκας καὶ ἐν θαλάσῃ ὁδὸν καὶ ἐν κύμασι τρίβον ἀσφαλῆ
4 δεικνὺς ὅτι δύνασαι ἐκ παντὸς σώζειν, ἴνα κἂν ἄνευ τέχνης τις ἐπιβῇ.
5 ἔλεις δὲ μὴ ἀργὰ εἶναι τὰ τῆς σοφίας σου ἔργα· διὰ τοῦτο καὶ ἐλαχίστῳ ξύλῳ πιστεύουσιν ἄνθρωποι ψυχᾶς καὶ διελθόντες κλύδωνα σχεδία διεσώθησαν.
6 καὶ ἀρχῆς γὰρ ἀπολλυμένων ὑπερηφάνων γιγάντων ἡ ἐλπίς τοῦ κόσμου ἐπὶ σχεδίας καταφυγοῦσα ἀπέλιπεν αἰῶνι σπέρμα γενέσεως τῇ σῆ κυβερνηθεῖσα χειρὶ.
7 εὐλόγηται γὰρ ξύλον, δι' οὗ γίνεται δικαιοσύνη
8 τὸ χειροποίητον δέ, ἐπικατάρατον αὐτὸ καὶ ὁ ποιῶσας αὐτό, ὅτι ὁ μὲν ἠργάζετο, τὸ δὲ φθαρτὸν θεὸς ὀνομάσθη.
9 ἐν ἴσῳ γὰρ μισητὰ θεῷ καὶ ὁ ἀσεβῶν καὶ ἡ ἀσέβεια αὐτοῦ·
10 καὶ γὰρ τὸ πραχθὲν σὺν τῷ δράσαντι κολασθῆσεται.

11 διὰ τοῦτο καὶ ἐν εἰδώλοις ἐθνῶν ἐπισκοπῆ ἔσται, ὅτι ἐν κτίσματι θεοῦ εἰς βδέλυγμα ἐγενήθησαν καὶ εἰς σκάνδαλα ψυχᾶς ἀνθρώπων καὶ εἰς παγίδα ποσὶν ἀφρόνων.

12 Ἀρχὴ γὰρ πορνείας ἐπίνοια εἰδώλων, εὗρεσις δὲ αὐτῶν φθορὰ ζωῆς.
13 οὔτε γὰρ ἦν ἀπ' ἀρχῆς οὔτε εἰς αἰῶνα ἔσται·
14 κενοδοξία γὰρ ἀνθρώπων εἰσῆλθεν εἰς τὸν κόσμον, καὶ διὰ τοῦτο σύντομον αὐτῶν τὸ τέλος ἐπενοήθη.
15 ἄρῳ γὰρ πένθει τρυχόμενος πατήρ τοῦ ταχέως ἀφαιρεθέντος τέκνου εἰκόνα ποιῶσας τὸν ποτε νεκρὸν ἄνθρωπον νῦν ὡς θεὸν ἐτίμησεν καὶ παρέδωκεν τοῖς ὑποχειρίοις μυστήρια καὶ τελετάς·
16 εἶτα ἐν χρόνῳ κρατυνθὲν τὸ ἀσεβὲς ἔθος ὡς νόμος ἐφυλάχθη.
17 καὶ τυράννων ἐπιταγαῖς ἐθρησκευέτο τὰ γλυπτὰ, οὓς ἐν ὄψει μὴ δυνάμενοι τιμᾶν ἄνθρωποι διὰ τὸ μακρὰν οἰκεῖν τὴν πόρρωθεν ὄψιν ἀνατυπωσάμενοι ἐμφανῆ εἰκόνα τοῦ τιμωμένου βασιλέως ἐποίησαν, ἴνα ὡς παρόντα τὸν ἀπόντα κολακεύωσιν διὰ τῆς σπουδῆς.
18 εἰς ἐπίτασιν δὲ θρησκείας καὶ τοὺς ἀγνοοῦντας ἢ τοῦ τεχνίτου προετρέψατο φιλοτιμία·
19 ὁ μὲν γὰρ τάχα κρατοῦντι βουλόμενος ἀρέσαι ἐξεβίασατο τῇ τέχνῃ τὴν ὁμοίότητα ἐπὶ τὸ κάλλιον·
20 τὸ δὲ πλήθος ἐφελκόμενον διὰ τὸ εὐχαρὶ τῆς ἐργασίας τὸν πρὸ ὀλίγου τιμηθέντα ἄνθρωπον νῦν σέβασμα ἐλογίσαντο.
21 καὶ τοῦτο ἐγένετο τῷ βίῳ εἰς ἔνεδρον, ὅτι ἡ συμφορὰ ἢ τυραννίδι δουλεύσαντες ἄνθρωποι τὸ ἀκοινώνητον ὄνομα λίθοις καὶ ξύλοις περιέθεσαν.
22 Εἶτ' οὐκ ἤρκεσεν τὸ πλανῶσθαι περὶ τὴν τοῦ θεοῦ γνώσιν, ἀλλὰ καὶ ἐν μεγάλῳ ζῶντες ἀγνοίας πολέμῳ τὰ τοσαῦτα κακὰ εἰρῆνῃν προσαγορεύουσιν.
23 ἡ γὰρ τεκνοφόνους τελετάς ἢ κρύφια μυστήρια ἢ ἐμμανεῖς ἐξάλλων θεσμῶν κώμους ἀγοντες
24 οὔτε βίους οὔτε γάμους καθαρὸς ἔτι φυλάσσουσιν, ἕτερος δ' ἕτερον ἢ λοχῶν ἀναιρεῖ ἢ νοθεύων ὀδυνᾷ.
25 πάντα δ' ἐπιμιξέ ἔχει αἶμα καὶ φόνος, κλοπὴ καὶ δόλος, φθορὰ, ἀπιστία, τάραχος, ἐπιπορκία,
26 θόρυβος ἀγαθῶν, χάριτος ἀμνηστία, ψυχῶν μiasμός, γενέσεως ἐναλλαγ', γάμων ἀταξία, μοιχεία καὶ ἀσέλγεια.
27 ἡ γὰρ τῶν ἀνωνύμων εἰδώλων θρησκεία παντὸς ἀρχῆς κακοῦ καὶ αἰτία καὶ πέρας ἐστίν·
28 ἡ γὰρ εὐφραίνόμενοι μεμῶσιν ἢ προφητεύουσιν ψευδῆ ἢ ζῶσιν ἀδίκως ἢ ἐπιπορκοῦσιν ταχέως·
29 ἀψύχοις γὰρ πεποιθότες εἰδώλοις κακῶς ὁμόσαντες ἀδικηθῆναι οὐ προσδέχονται.
30 ἀμφότερα δὲ αὐτοὺς μετελεύσεται τὰ δίκαια, ὅτι κακῶς ἐφρόνησαν περὶ θεοῦ προσέχοντες εἰδώλοις καὶ ἀδίκως ὁμῶσαν ἐν δόλῳ καταφρονῶσαντες ὁσιότητος·
31 οὐ γὰρ ἡ τῶν ὀμνυμένων δυνάμις, ἀλλ' ἡ τῶν ἀμαρτανόντων δίκη ἐπεξέρχεται ἀεὶ τὴν τῶν ἀδίκων παραβάσιν.

Sapienza 15

1 Σὺ δέ, ὁ θεὸς ἡμῶν, χρηστὸς καὶ ἀληθῆς, μακρόθυμος καὶ ἐλέει διοικῶν τὰ πάντα.
2 καὶ γὰρ ἐὰν ἀμάρτωμεν, σοὶ ἐσμεν, εἰδότες σου τὸ κράτος· οὐχ ἀμαρτησόμεθα δέ, εἰδότες ὅτι σοὶ λελογίσμεθα.
3 τὸ γὰρ ἐπίστασθαι σε ὀλόκληρος δικαιοσύνη, καὶ εἰδέναί σου τὸ κράτος ρίζα ἀθανασίας.
4 οὔτε γὰρ ἐπλάνησεν ἡμᾶς ἀνθρώπων κακότεχνος ἐπίνοια οὐδὲ σκιαγράφων πόνος ἄκαρπος, εἶδος σπιλωθὲν χρώμασιν διηλλαγμένοις,
5 ὧν ὄψις ἀφροσιν εἰς ὄρεξιν ἔρχεται, ποθεῖ τε νεκρᾶς εἰκόνας εἶδος ἄπνουν.
6 κακῶν ἐρασταὶ ἄξιοί τε τοιούτων ἐλπίδων καὶ οἱ δρῶντες καὶ οἱ ποθοῦντες καὶ οἱ σεβόμενοι.

7 Καὶ γὰρ κεραμεὺς ἀπαλὴν γῆν θλίβων ἐπίμοχθον πλάσσει πρὸς ὑπηρεσίαν ἡμῶν ἐν ἑκάστον· ἀλλ' ἐκ τοῦ αὐτοῦ πηλοῦ ἀνεπλάσατο τά τε τῶν καθαρῶν ἔργων δοῦλα σκεύη τά τε ἐναντία, πάντα ὁμοίως· τούτων δὲ ἐτέρου τίς ἐκάστου ἐστὶν ἢ χρήσις, κριτὴς ὁ πηλοργός.

8 καὶ κακόμοχθος θεὸν μάταιον ἐκ τοῦ αὐτοῦ πλάσσει πηλοῦ ὃς πρὸ μικροῦ ἐκ γῆς γενηθεὶς μετ' ὀλίγον πορευέται ἐξ ἧς ἐλ' ἄμφοι, τὸ τῆς ψυχῆς ἀπαιτηθεὶς χρέος.

9 ἀλλ' ἔστιν αὐτῷ φροντὶς οὐχ ὅτι μέλλει κάμνειν οὐδ' ὅτι βραχυτελὴ βίον ἔχει, ἀλλ' ἀντρείδεται μὲν χρυσουργοῖς καὶ ἀργυροχοοῖς χαλκοπλάστας τε μιμεῖται καὶ δόξαν ἠγεῖται ὅτι κίβδηλα πλάσσει.

10 σποδὸς ἢ καρδία αὐτοῦ, καὶ γῆς εὐτελεστέρα ἢ ἐλπίς αὐτοῦ, πηλοῦ τε ἀτιμότερος ὁ βίος αὐτοῦ,

11 ὅτι ἠγνόησεν τὸν πλάσαντα αὐτὸν καὶ τὸν ἐμπνεύσαντα αὐτῷ ψυχὴν ἐνεργοῦσαν καὶ ἐμφυσᾶσαντα πνεῦμα ζωτικόν,

12 ἀλλ' ἐλογίσαντο παίγιον εἶναι τὴν ζωὴν ἡμῶν καὶ τὸν βίον πανηγυρισμὸν ἐπικερδῆ, δεῖν γὰρ φησὶν ὅθεν δ', κὰν ἐκ κακοῦ, πορίζειν.

13 οὗτος γὰρ παρὰ πάντας οἶδεν ὅτι ἀμαρτάνει ὕλης γεῶδους εὐθραυστα σκεύη καὶ γλυπτὰ δημιουργῶν.

14 πάντες δὲ ἀφρονέστατοι καὶ τάλανες ὑπὲρ ψυχῆς νηπίου οἱ ἐχθροὶ τοῦ λαοῦ σου καταδυναστεύσαντες αὐτόν,

15 ὅτι καὶ πάντα τὰ εἰδῶλα τῶν ἐθνῶν ἐλογίσαντο θεοὺς, οἷς οὔτε ὀμμάτων χρήσις εἰς ὄρασιν οὔτε ῥίνες εἰς συνολκὴν ἀέρος οὔτε ὠτα ἀκούειν οὔτε δάκτυλοι χειρῶν εἰς ψηλάφησιν καὶ οἱ πόδες αὐτῶν ἀργοὶ πρὸς ἐπίβασιν.

16 ἄνθρωπος γὰρ ἐποίησεν αὐτούς, καὶ τὸ πνεῦμα δεδανεισμένος ἔπλασεν αὐτούς· οὐδεὶς γὰρ αὐτῷ ὅμοιον ἄνθρωπος ἰσχύει πλάσαι θεόν·

17 θνητὸς δὲ ὢν νεκρὸν ἐργάζεται χερσὶν ἀνόμοισ· κρείττων γὰρ ἐστὶν τῶν σεβασμάτων αὐτοῦ, ὢν αὐτὸς μὲν ἔζησεν, ἐκεῖνα δὲ οὐδέποτε.

18 καὶ τὰ ζῶα δὲ τὰ ἐχθιστά σέβονται· ἀνοία γὰρ συγκρινόμενα τῶν ἄλλων ἐστὶ χεῖρονα·

19 οὐδ' ὅσον ἐπιποθῆσαι ὡς ἐν ζῶων ὄψει καλὰ τυγχάνει, ἐκπέφευγεν δὲ καὶ τὸν τοῦ θεοῦ ἔπαινον καὶ τὴν εὐλογίαν αὐτοῦ.

Sapienza 16

1 Διὰ τοῦτο δι' ὁμοίων ἐκολάσθησαν ἀξίως καὶ διὰ πλῆθους κνωδάλων ἐβασανίσθησαν.

2 ἀνθ' ἧς κολάσεως εὐεργετήσας τὸν λαόν σου εἰς ἐπιθυμίαν ὀρέξεως ξένην γεῦσιν τροφήν ἠτοίμασας ὀρυγομῶτραν,

3 ἵνα ἐκεῖνοι μὲν ἐπιθυμοῦντες τροφήν διὰ τὴν εἰδέχθειαν τῶν ἐπαπεσταλμένων καὶ τὴν ἀναγκαίαν ὄρεξιν ἀποστρέφονται, αὐτοὶ δὲ ἐπ' ὀλίγον ἐνδεεῖς γενόμενοι καὶ ξένης μετὰσχωσι γεύσεως.

4 ἔδει γὰρ ἐκεῖνοις μὲν ἀπαραίτητον ἔνδειαν ἐπελθεῖν τυραννοῦσιν, τούτοις δὲ μόνον δειχθῆναι πῶς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν ἐβασανίζοντο.

5 Καὶ γὰρ ὅτε αὐτοῖς δεινὸς ἐπῆλθεν θηρίων θυμὸς δ' ἄμασιν τε σκολιῶν διεφθείροντο ὄφρων, οὐ μέχρι τέλους ἔμεινεν ἡ ὄργ' σου·

6 εἰς νοθεσίαν δὲ πρὸς ὀλίγον ἐταράχθησαν σύμβολον ἔχοντες σωτηρίας εἰς ἀνάμνησιν ἐντολῆς νόμου σου·

7 ὁ γὰρ ἐπιστραφεὶς οὐ διὰ τὸ θεωρούμενον ἐσώζετο, ἀλλὰ διὰ σὲ τὸν πάντων σωτῆρα.

8 καὶ ἐν τούτῳ δὲ ἔπεισας τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν ὅτι σὺ εἶ ὁ ῥυόμενος ἐκ παντὸς κακοῦ·

9 οὐδ' μὲν γὰρ ἀκρίδων καὶ μυιῶν ἀπέκτεινεν δ' ἄμασιν, καὶ οὐχ εὐρέθη ἴαμα τῇ ψυχῇ αὐτῶν, ὅτι ἀξιοὶ ἦσαν ὑπὸ τοιούτων κολασθῆναι·

10 τοὺς δὲ υἱοὺς σου οὐδὲ ἰοβόλων δρακόντων ἐνίκησαν ὀδόντες, τὸ ἔλεος γὰρ σου ἀντιπαρήλθεν καὶ ἰάσατο αὐτούς.

11 εἰς γὰρ ὑπόμνησιν τῶν λογίων σου ἐνεκεντρίζοντο καὶ ὀξέως διεσώζοντο, ἵνα μὴ εἰς βαθεῖαν ἐμπεσόντες λ' ἦν ἀπερίσπαστοι γένωνται τῆς σῆς εὐεργεσίας.

12 καὶ γὰρ οὔτε βοτάνη οὔτε μάλαγμα ἐθεράπευσεν αὐτούς, ἀλλὰ ὁ σός, κύριε, λόγος ὁ πάντας ἰώμενος.

13 σὺ γὰρ ζωῆς καὶ θανάτου ἐξουσίαν ἔχεις καὶ κατάχεις εἰς πύλας ἄδου καὶ ἀνάγεις·

14 ἄνθρωπος δὲ ἀποκτεννεί μὲν τὴν κακίαν αὐτοῦ, ἐξελθὼν δὲ πνεῦμα οὐκ ἀναστρέφει οὐδὲ ἀναλύει ψυχὴν παραλημφθεῖσαν.

15 Τὴν δὲ σὴν χεῖρα φυγεῖν ἀδύνατόν ἐστιν·

16 ἀρνούμενοι γὰρ σε εἰδένασι ἀσεβεῖς ἐν ἰσχύϊ βραχίονός σου ἐμαστιγώθησαν ξένοις ὑετοῖς καὶ χαλάζαις καὶ ὄμβροις διωκόμενοι ἀπαραίτητοι καὶ πυρὶ καταναλισκόμενοι.

17 τὸ γὰρ παραδοξότατον, ἐν τῷ πάντα σβεννύντι ὕδατι πλεῖον ἐν' ἔργει τὸ πῦρ, ὑπέρμαχος γὰρ ὁ κόσμος ἐστὶν δικαίων·

18 ποτὲ μὲν γὰρ ἡμεροῦτο φλόξ, ἵνα μὴ καταφλέξῃ τὰ ἐπ' ἀσεβεῖς ἀπεσταλμένα ζῶα, ἀλλ' αὐτοὶ βλέποντες εἰδῶσιν ὅτι θεοῦ κρίσει ἐλαύνονται·

19 ποτὲ δὲ καὶ μεταξὺ ὕδατος ὑπὲρ τὴν πυρὸς δύναμιν φλέγει, ἵνα ἀδίκου γῆς γεν' ἄμασιν διαφθεῖρη.

20 ἀνθ' ὧν ἀγγέλων τροφήν ἐψώμισας τὸν λαόν σου καὶ ἔτοιμον ἄρτον ἀπ' οὐρανοῦ παρέσχες αὐτοῖς ἀκοπιάτως πᾶσαν ἠδονὴν ἰσχύοντα καὶ πρὸς πᾶσαν ἀρμόνιον γεῦσιν·

21 ἡ μὲν γὰρ ὑπόστασις σου τὴν σὴν πρὸς τέκνα ἐνεφάνιζεν γλυκύτητα, τῇ δὲ τοῦ προσφερομένου ἐπιθυμία ὑπηρετῶν πρὸς ὃ τις ἐβούλετο μετεκρινᾶτο.

22 χιῶν δὲ καὶ κρύσταλλος ὑπέμεινε πῦρ καὶ οὐκ ἐτ' ἔκετο, ἵνα γνῶσιν ὅτι τοὺς τῶν ἐχθρῶν καρποὺς κατέφθειρε πῦρ φλεγόμενον ἐν τῇ χαλάζῃ καὶ ἐν τοῖς ὑετοῖς διαστράπτων·

23 τοῦτο πάλιν δ', ἵνα τραφῶσιν δίκαιοι, καὶ τῆς ἰδίας ἐπιλέλησται δυνάμει.

24 Ἡ γὰρ κτίσις σοὶ τῷ ποι' σάντι ὑπηρετοῦσα ἐπιτείνεται εἰς κόλασιν κατὰ τῶν ἀδίκων καὶ ἀνίεται εἰς εὐεργεσίαν ὑπὲρ τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων.

25 διὰ τοῦτο καὶ τότε εἰς πάντα μεταλλευομένη τῇ παντοτρόφῳ σου δωρεᾷ ὑπηρετεῖ πρὸς τὴν τῶν δεομένων θέλησιν,

26 ἵνα μάθωσιν οἱ υἱοὶ σου, οὐδ' ἠγάπησας, κύριε, ὅτι οὐχ αἱ γενέσεις τῶν καρπῶν τρέφουσιν ἄνθρωπον, ἀλλὰ τὸ ῥήμά σου τοὺς σοὶ πιστεύοντας διατηρεῖ.

27 τὸ γὰρ ὑπὸ πυρὸς μὴ φθειρόμενον ἀπλῶς ὑπὸ βραχείας ἀκτίνος ἡλίου θερμαινόμενον ἐτ' ἔκετο,

28 ὅπως γνωστὸν ἦ ὅτι δεῖ φθάνειν τὸν ἥλιον ἐπ' εὐχαριστίαν σου καὶ πρὸς ἀνατολὴν φωτὸς ἐντυγχάνειν σοὶ·

29 ἀχαρίστου γὰρ ἐλπίς ὡς χειμέριος πάχνη τακ' σεται καὶ ῥύ' σεται ὡς ὕδωρ ἄχρηστον.

Sapienza 17

1 Μεγάλοι γὰρ σου αἱ κρίσεις καὶ δυσδι' γητοὶ· διὰ τοῦτο ἀπαίδευτοι ψυχαὶ ἐπλαν' ἦσαν.

2 ὑπειληφότες γὰρ καταδυναστεύειν ἔθνος ἅγιον ἄνομοι δέσμιμοι σκότους καὶ μακρᾶς πεδηται νυκτὸς κατακλεισθέντες ὀρόφοις φυγάδες τῆς αἰωνίου προνοίας ἔκειντο.

3 λανθάνει γὰρ νομίζοντες ἐπὶ κρυφαίοις ἀμαρτ' ἄμασιν ἀφεγγεῖ λ' ἦθς παρακαλύμματι ἐσκορπίσθησαν θαμβούμενοι δεινῶς καὶ ἰνδάλμασιν ἐκταρασσόμενοι.

4 οὐδὲ γὰρ ὁ κατέχων αὐτοὺς μυχὸς ἀφόβους διεφύλαττεν, ἦχοι δ' ἐκταράσσοντες αὐτοὺς περιεκόμπουν, καὶ φάσματα ἀμειδ' τοῖς κατηφῇ προσώποις ἐνεφάνιζετο.

5 καὶ πυρὸς μὲν οὐδεμία βία κατίσχυεν φωτίζειν, οὔτε ἄστρον ἔκλαμπροι φλόγες καταναγάζειν ὑπέμενον τὴν στυγνὴν ἐκείνην νύκτα.
6 διεφαίνετο δ' αὐτοῖς μόνον αὐτομάτη πυρὰ φόβου πλῆρης, ἐκδειματούμενοι δὲ τῆς μὴ θεωρουμένης ἐκείνης ὕψεως ἠγοῦντο χεῖρω τὰ βλεπόμενα.
7 μαγικῆς δὲ ἐμπαίγματα κατέκειτο τέχνης, καὶ τῆς ἐπὶ φρονῶσει ἀλαζονείας ἔλεγχος ἐφύβριστος·
8 οἱ γὰρ ὑπισχνούμενοι δείματα καὶ ταραχὰς ἀπελάυνειν ψυχῆς νοσοῦσης, οὗτοι καταγέλαστον εὐλάβειαν ἐνόσουν.
9 καὶ γὰρ εἰ μὴδὲν αὐτοὺς ταραχῶδες ἐφόβει, κνωδάλων παρόδοις καὶ ἐρπετῶν συριγμοῖς ἐκσεσοβημένοι διώλλυντο ἔντρομοι καὶ τὸν μηδαμῶθεν φευκτὸν ἀέρα προσιδεῖν ἀρνούμενοι.
10 δειλὸν γὰρ ἰδίῳ πονηρία μάρτυρι καταδικαζομένη, αἰεὶ δὲ προσεῖληφεν τὰ χαλεπὰ συνεχομένη τῇ συνειδῶσει·
11 οὐθὲν γὰρ ἐστὶν φόβος εἰ μὴ προδοσία τῶν ἀπὸ λογισμοῦ βοηθημάτων,
12 ἔνδοθεν δὲ οὐσα ἦττων ἢ προσδοκία πλείονα λογίζεται τὴν ἄγνοιαν τῆς παρεχούσης τὴν βάσανον αἰτίας.
13 οἱ δὲ τὴν ἀδύνατον ὄντως νύκτα καὶ ἐξ ἀδυνατοῦ ἄδου μυχῶν ἐπελθοῦσαν τὸν αὐτὸν ὕπνον κοιμώμενοι
14 τὰ μὲν τέρασιν ἠλαύνοντο φαντασμάτων, τὰ δὲ τῆς ψυχῆς παρελύοντο προδοσίᾳ· αἰφνίδιος γὰρ αὐτοῖς καὶ ἀπροσδόκητος φόβος ἐπεχύθη.
15 εἰθ' οὕτως, ὅς δ' ποτ' οὖν ἦν ἐκεῖ καταπίπτων, ἐφρουρεῖτο εἰς τὴν ἀσίδηρον εἰρκτὴν κατακλεισθεῖς·
16 εἴ τε γὰρ γεωργὸς ἦν τις ἢ ποιμὴν ἢ τῶν κατ' ἐρημίαν ἐργάτης μόχθων, προλημφθεὶς τὴν δυσάλυκτον ἔμενεν ἀνάγκην, μὴ γὰρ ἀλύσει σκότους πάντες ἐδέθησαν·
17 εἴ τε πνεῦμα συρίζον ἢ περὶ ἀμφιλαφεὶς κλάδους ὀρνέων ἠχος εὐμελῆς ἢ ρυθμὸς ὕδατος πορευομένου βία ἢ κτύπος ἀπηνῆς καταρριπτομένων πετρῶν
18 ἢ σκιρτῶντων ζῶων δρόμος ἀθεώρητος ἢ ὠρυομένων ἀπηνεστάτων θηρίων φωνὴ ἢ ἀντανακλωμένη ἐκ κοιλότητος ὀρέων ἠχώ, παρέλυνεν αὐτοὺς ἐκφοβοῦντα.
19 ὅλος γὰρ ὁ κόσμος λαμπρῶ κατελάμπετο φωτὶ καὶ ἀνεμποδίστοις συνείχετο ἔργοισ·
20 μόνοις δὲ ἐκείνοις ἐπετέτατο βαρεῖα νύξ εἰκῶν τοῦ μέλλοντος αὐτοὺς διαδέχεσθαι σκότους, ἑαυτοῖς δὲ ἦσαν βαρύτεροι σκότους.

Sapienza 18

1 Τοῖς δὲ ὁσίοις σου μέγιστον ἦν φῶς· ὦν φωνὴν μὲν ἀκούοντες μορφὴν δὲ οὐχ ὄρωντες, ὅτι μὲν οὐ κἀκεῖνοι ἐπεπόνθεισαν, ἐμακάριζον,
2 ὅτι δ' οὐ βλάπτουσιν προηδικημένοι, ἠὲ χαρίστουν καὶ τοῦ διενεχθῆναι χάριν ἐδέοντο.
3 ἀνθ' ὧν πυριφλεγῆ στύλον ὄδηγόν μὲν ἀγνώστου ὁδοπορίας, ἤλιον δὲ ἀβλαβῆ φιλοτίμου ξενιτείας παρέσχες.
4 ἄξιον μὲν γὰρ ἐκεῖνοι στερηθῆναι φωτὸς καὶ φυλακισθῆναι σκότει· οἱ κατακλείστους φυλάξαντες τοὺς υἱούς σου, δι' ὧν ἤμελλεν τὸ ἀφθαρτον νόμου φῶς τῷ αἰῶνι δίδοσθαι.
5 Βουλευσαμένους δ' αὐτοὺς τὰ τῶν ὁσίων ἀποκτείνειν νῦν καὶ ἐνὸς ἐκτεθέντος τέκνου καὶ σωθέντος εἰς ἔλεγχον τὸ αὐτῶν ἀφείλω πλῆθος τέκνων καὶ ὁμοθυμαδὸν ἀπώλεσας ἐν ὕδατι σφοδρῶ.
6 ἐκείνη ἢ νύξ προεγνώσθη πατράσιν ἡμῶν, ἵνα ἀσφαλῶς εἰδότες οἷς ἐπίστευσαν ὄρκους ἐπευθυμῶσιν.
7 προσεδέχθη ὑπὸ λαοῦ σου σωτηρία μὲν δικαίων, ἐχθρῶν δὲ ἀπώλεια·
8 ὦ γὰρ ἐτιμωρῶσω τοὺς ὑπεναντίους, τούτῳ ἡμᾶς προσκαλεσάμενος ἐδόξασας.
9 κρυφῆ γὰρ ἐθυσιάζον ὅσοι παῖδες ἀγαθῶν καὶ τὸν τῆς θειότητος νόμον ἐν ὁμοιοῖᾳ διέθεντο τῶν αὐτῶν

ὁμοίως καὶ ἀγαθῶν καὶ κινδύνων μεταλῆμψεσθαι τοὺς ἀγίους πατέρων ἤδη προαναμέλλοντες αἰνους.
10 ἀντ' ἕξει δ' ἀσύμφωνος ἐχθρῶν ἢ βοῦ, καὶ οἰκτρὰ διεφέρετο φωνὴ θρηνουμένων παίδων·
11 ὁμοίᾳ δὲ δίκη δοῦλος ἅμα δεσπότη κολασθεὶς καὶ δημότης βασιλεῖ τὰ αὐτὰ πάσχων,
12 ὁμοθυμαδὸν δὲ πάντες ἐν ἐνὶ ὀνόματι θανάτου νεκροὺς εἶχον ἀναριθμῶντος· οὐδὲ γὰρ πρὸς τὸ θάψαι οἱ ζῶντες ἦσαν ἱκανοί, ἐπεὶ πρὸς μίαν ῥοπήν ἢ ἐντιμότερα γένεσις αὐτῶν διέφθαρτο.
13 πάντα γὰρ ἀπιστοῦντες διὰ τὰς φαρμακειὰς ἐπὶ τῶ τῶν πρωτοτόκων ὀλέθρῳ ὠμολόγησαν θεοῦ υἱὸν λαὸν εἶναι.
14 ἡσυχου γὰρ σιγῆς περιεχούσης τὰ πάντα καὶ νυκτὸς ἐν ἰδίῳ τάχει μεσαζούσης
15 ὁ παντοδύναμός σου λόγος ἀπ' οὐρανῶν ἐκ θρόνων βασιλείων ἀπότομος πολεμιστῆς εἰς μέσον τῆς ὀλεθρίας ἤλατο γῆς ξίφος ὅξυ τὴν ἀνυπόκριτον ἐπιταγῆν σου φέρων
16 καὶ στὰς ἐπλῆρωσεν τὰ πάντα θανάτου καὶ οὐρανοῦ μὲν ἦπτετο, βεβῶκει δ' ἐπὶ γῆς.
17 τότε παραχρῆμα φαντασίαι μὲν ὀνείρων δεινῶν ἐξετάραξαν αὐτούς, φόβοι δὲ ἐπέστησαν ἀδόκητοι,
18 καὶ ἄλλος ἀλλαχῆ ῥιφεὶς ἡμίθνητος δι' ἣν ἔθνησκον αἰτίαν ἐνεφάνιζεν·
19 οἱ γὰρ ὄνειροι θορυβῶσαντες αὐτοὺς τοῦτο προεμῖνυσαν, ἵνα μὴ ἀγνοοῦντες δι' ὃ κακῶς πάσχουσιν ἀπόλωνται.
20 Ἦψατο δὲ καὶ δικαίων πείρα θανάτου, καὶ θραύσις ἐν ἐρῶμῳ ἐγένετο πλῆθους, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ πολὺ ἔμεινεν ἢ ὄργη·
21 σπεύσας γὰρ ἀνήρ ἄμεμπτος προεμάχησεν τὸ τῆς ἰδίας λειτουργίας ὄπλον προσευχήν καὶ θυμιάματος ἐξίλασμον κομίσας· ἀντέστη τῷ θυμῷ καὶ πέρας ἐπέθηκε τῇ συμφορᾷ δεικνὺς ὅτι σὸς ἐστὶν θεράπων·
22 ἐνίκησεν δὲ τὸν χόλον οὐκ ἰσχύι τοῦ σώματος, οὐχ ὄπλων ἐνεργείᾳ, ἀλλὰ λόγῳ τὸν κολάζοντα ὑπέταξεν ὄρκους πατέρων καὶ διαθῶκας ὑπομῖσας.
23 σωρηδὸν γὰρ ἤδη πεπτακότων ἐπ' ἀλλῶν νεκρῶν μεταξὺ στὰς ἀνέκοψε τὴν ὄργην καὶ διέσχισεν τὴν πρὸς τοὺς ζῶντας ὁδόν.
24 ἐπὶ γὰρ ποδῶν ἐνδύματος ἦν ὅλος ὁ κόσμος, καὶ πατέρων δόξαι ἐπὶ τετραστίχου λίθων γλυφῆς, καὶ μεγαλωσύνη σου ἐπὶ διαδῶματος κεφαλῆς αὐτοῦ.
25 τούτοις εἶξεν ὁ ὀλεθρευῶν, ταῦτα δὲ ἐφοβῶθη ἦν γὰρ μόνη ἢ πείρα τῆς ὄργῆς ἱκανῶν.

Sapienza 19

1 Τοῖς δὲ ἀσεβέσιν μέχρι τέλους ἀνελεῖμων θυμὸς ἐπέστη προήδει γὰρ αὐτῶν καὶ τὰ μέλλοντα,
2 ὅτι αὐτοὶ ἐπιτρέψαντες τοῦ ἀπίεναί καὶ μετὰ σπουδῆς προπέμψαντες αὐτοὺς διώξουσιν μεταμεληθέντες.
3 ἔτι γὰρ ἐν χερσὶν ἔχοντες τὰ πένθη καὶ προσοδυρόμενοι τάφοις νεκρῶν ἕτερον ἐπεσπάσαντο λογισμὸν ἀνοίας καὶ οὐς ἰκετεῦοντες ἐξέβαλον, τούτους ὡς φυγάδας ἐδίωκον.
4 εἶλκεν γὰρ αὐτοὺς ἡ ἀξία ἐπὶ τοῦτο τὸ πέρας ἀνάγκη καὶ τῶν συμβεβηκότων ἀμνηστῖαν ἐνέβαλεν, ἵνα τὴν λείπουσαν ταῖς βασάνοις προσαναπληρώσωσιν κόλασιν,
5 καὶ ὁ μὲν λαός σου παράδοξον ὁδοπορίαν πειράσῃ, ἐκεῖνοι δὲ ξένον εὗρωσι θάνατον.
6 ὅλη γὰρ ἢ κτίσις ἐν ἰδίῳ γένει πάλιν ἄνωθεν διευτυποῦτο ὑπηρετοῦσα ταῖς σαῖς ἐπιταγαῖς, ἵνα οἱ σοὶ παῖδες φυλαχθῶσιν ἀβλαβεῖς,
7 ἢ τὴν παρεμβολὴν σκιάζουσα νεφέλη, ἐκ δὲ προῦφρεστῶτος ὕδατος ξηρᾶς ἀνάδυσις γῆς ἔθεωρῶθη, ἐξ ἐρυθρᾶς θαλάσσης ὁδὸς ἀνεμπόδιστος καὶ χλοηφόρον πεδῖον ἐκ κλύδωνος βιαίου·
8 δι' οὗ πανεθνεὶ διήλθον οἱ τῇ σῇ σκεπαζόμενοι χειρὶ θεωρῶσαντες θαυμαστὰ τέρατα.

9 ὡς γὰρ ἵπποι ἐνεμῆθησαν καὶ ὡς ἄμνοι διεσκίρτησαν αἰνοῦντές σε, κύριε, τὸν ῥυσάμενον αὐτούς.

10 ἐμέμνηντο γὰρ ἔτι τῶν ἐν τῇ παροικίᾳ αὐτῶν, πῶς ἀντὶ μὲν γενέσεως ζώων ἐξῆγγαγεν ἡ γῆ σκνίπα, ἀντὶ δὲ ἐνύδρων ἐξηρεύξατο ὁ ποταμὸς πλήθος βατράχων.

11 ἐφ' ὑστέρῳ δὲ εἶδον καὶ γένεσιν νέαν ὀρνέων, ὅτε ἐπιθυμία προαχθέντες ἦτ' ἴσαντο ἐδέσματα τρυφῆς·

12 εἰς γὰρ παραμυθίαν ἐκ θαλάσσης ἀνέβη αὐτοῖς ὀρτυγομῆτρα.

13 Καὶ αἱ τιμωρίαι τοῖς ἁμαρτωλοῖς ἐπῆλθον οὐκ ἄνευ τῶν προγεγονότων τεκμηρίων τῇ βίᾳ τῶν κεραυνῶν·

δικαίως γὰρ ἔπασχον ταῖς ἰδίαις αὐτῶν πονηρίαις, καὶ γὰρ χαλεπωτέραν μισοξενίαν ἐπετῆδευσαν.

14 οἱ μὲν γὰρ τοὺς ἀγνοοῦντας οὐκ ἐδέχοντο παρόντας· οὗτοι δὲ εὐεργέτας ξένους ἐδουλοῦντο.

15 καὶ οὐ μόνον, ἀλλ' ἢ τις ἐπισκοπῆ ἔσται αὐτῶν, ἐπεὶ ἀπεχθῶς προσεδέχοντο τοὺς ἀλλοτρίους·

16 οἱ δὲ μετὰ ἐορτασμάτων εἰσδεξάμενοι τοὺς ἤδη τῶν αὐτῶν μετεσχηκότας δικαίων δεινοῖς ἐκάκωσαν πόνοις.

17 ἐπλῆγησαν δὲ καὶ ἀορασίᾳ ὥσπερ ἐκεῖνοι ἐπὶ ταῖς τοῦ δικαίου θύραις, ὅτε ἀχανεῖ περιβληθέντες σκότει ἕκαστος τῶν ἑαυτοῦ θυρῶν τὴν δίοδον ἐζῆται.

18 Δι' ἑαυτῶν γὰρ τὰ στοιχεῖα μεθαρμοζόμενα, ὥσπερ ἐν ψαλτηρίῳ φθόγγοι τοῦ ῥυθμοῦ τὸ ὄνομα διαλλάσσουσιν, πάντοτε μένοντα ἤχῳ, ὅπερ ἐστὶν εἰκάσαι ἐκ τῆς τῶν γεγονότων ὕψεως ἀκριβῶς·

19 χερσαῖα γὰρ εἰς ἔνυδρα μετεβάλλετο, καὶ νηκτὰ μετέβαινε ἐπὶ γῆς·

20 πῦρ ἴσχυεν ἐν ὕδατι τῆς ἰδίας δυνάμεως, καὶ ὕδωρ τῆς σβεστικῆς φύσεως ἐπελανθάνετο·

21 φλόγες ἀνάπαλιν εὐφθάρτων ζώων οὐκ ἐμάρναν σάρκας ἐμπεριπατούντων, οὐδὲ τηκτὸν κρυσταλλοειδῆς εὐτηκτον γένος ἀμβροσίας τροφῆς.

22 Κατὰ πάντα γὰρ, κύριε, ἐμεγάλυνας τὸν λαόν σου καὶ ἐδόξασας καὶ οὐχ ὑπερείδες ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ παριστάμενος.